N. Inv. 5322/55

LV

Wspomnienia Echa muz. i teatr.
Nr 326 z 28 Grudnia 1889.

Nowa muzyka. J. Gall „Skryta miłość" Melodya żywa w rytmie krakowiaka oryginalna i niezwykłego pokroju.
Władysław Rzepko „Smętne Postrone" pieśń w ludowym stylu, bez tajemnicza, harmonizowana oryginalnie odznaczająca się szlachetnym nastrojem i melodyjnością.
Zygmund Noskowski „Szkice węglem" Nowella muzyczna w formie uwertury na orkiestrę. Układ 2 ręczny na fortepian. —

Echo Nr 327 z 4 stycznia 1890.
Portret i biografia Cezara Trombiniego.

Niepospolity ten i wesoły dyry-
gent. Urodzony w Padwie dn.
18 lutego 1809 w siódmym roku życia
zaczął się kształcić w grze na
skrzypcach w mieście Padwie
pod kierunkiem L. Bassegia.
Talent jego tak prędko się rozwinął że
już jako 9 letni chłopiec zaczął kon-
certować w Wenecji, Medjolanie
Kremonie Parmie, Weronie,
Rawennie jakie wówczas dostał
skłoniło jego ojca do przeznaczenia syna
kariery skrzypcowej. W tym celu
młodzieniec wysłany został do
Wiednia gdzie przez 2 lata kształ-
cił się pod kierunkiem Majsedera,
Po ukończeniu nauki wró-
ciwszy rozpoczął karierę koncertową za
pomocą której zdobył w B

roku życia zasiadł przy pulpicie
jako maestro concertatore (Con-
cert meister) i wkrótce dyrygował
z powodzeniem widowiskami ope-
rowemi w głównieyszych miastach
Lombardyi i W. Księstwa Toskań-
skiego.
Zdolnego maestra wydobył z ukry-
cia Ciaffei i zaangażował go
w r. 1870 na jeden sezon do na-
szego miasta. (Warszawa) Tutaj
Trombini odrazu zyskał sobie
uznanie, energią, muzykalno-
ścią i przy tem wiedzą muzyczną.
W następnym roku zaangażowany
na stałe przez prezesa p. Dmucho-
wskiego pozostawał tu aż do r. 1881
epoki dobrowolnej swej dymi-
syi. Obdarzony nadzwyczajną

pierwszego obchodził się zaszczytnie
bez pierwszej pory, dyrygowania oper.
Gdy od r. 1881 posadę dał Trombini
w Petersburgu, obecnie zaś miał
się udać do Kazania bez podróże
wstąpił do Warszawy — gdzie zapewne
uda się nam go zatrzymać. —

Kleczyński —

— Echo N° 328 z 11 stycznia 1890 r.

Konstancja z Gładkowskich
Grabowska zakończyła życie
w Skierniewicach w 80 roku
życia. Śmierć jej spotkała kil-
kakroć wspomniana w listach
Chopina, w którego koncercie
brała udział i który wielbił jej
śpiew i osobę. Po zamęściu
usunęła się zupełnie.

Echo N: 352 z 28 czerwca 1890.

Portret i biografia Gustawa Friemanna. W tym roku a nawet i miesiącu obchodzi Fr. dwudziestopięciolecie tej doby w której przyznany był na artystę, dostawszy w klasie skrzypcowej konserwatorium w Pradze pierwszą nagrodę. Urodz. w Lublinie 1842 — był około 1850 uczniem miejscowego tam Szczepańskiego ~~Dłuż~~ i już jako „cudowne dziecko" wcześnie zaczął koncertować w Brześciu litewskim, Kobryniu, Pińsku, Kamieńcu i Grodnie. — Ojciec jednak że talent jego wytrwanego prawie niejako potrzebnie szkoły

udał się w r. 1864 do Paryża, gdzie
przy niepospolitych zdolnościach
w ciągu roku prix oficerskiego do-
był szczodry. Friemann posta-
dał zawsze wielką łatwość tech-
niczną przytem wybornie prze-
jął elegancję szkoły francuskiej.
Nie imponuje on siłą ale
ujmuje wszystkim, wspaniałą
techniczną i czystością stylu.
Lecz potem koncertował z powo-
dzeniem w Belgii — Następnie
udał się do Wiednia gdzie zdaniem
wyrobił sobie uznanie jako
skrzypek niezwykły.
Wystąpił on z kompozycji przed
Kiemmniem Rafaelem w Ber-
linie zaczyna pozostawać
w świat swe kompozycje w

których niektóre jak np. „Kołysanka", „Tańce góralskie" cieszą się zasłużoną popularnością. —

Oleszczyński.

<u>Tragedja Chopina i George Sand</u>

Ciąg dalszy i zarazem uzupełnienie wczorajszej notatki tego jest: „Nie od razu będzie pozytywność tego faktu niezbyt prawdopodobna historyjka opisana w „The World" przez korespondenta tego czasopisma wziętej przed przedrukiem „Theee"

Oto co pisze: „Syn słynnego Aleksandra Dumas opowiadał, jak to George Sand zdołała odebrać cały stos listów pisanych do Chopina. Rzecz tak się miała.

Po śmierci Chopina, siostra
jego wśród papierów pozostałych
po nim znalazła około 200 listów
Georges Sand i takowe zabrała
z sobą do Warszawy.
Na komorze celnej granicznej
spotkała ją jakaś przygoda, w skutku
której skrzynka z listami przy-
padkowo zginęła. W kilka lat pó-
źniej jeden z urzędników ko-
mory znalazł ową skrzynkę z
listami, lecz nie znając dra-
ma wszystkich zatrzymał ją
chwilowo u siebie. Dumas
dowiedziawszy się o tym przypad-
ku, podczas swej podróży
do Rossji, prosił znalazcę o
pozwolenie na tej korespon-
dencji dla zwrócenia jej

Sand, twierdzącego że [illegible] autorka kobieca [illegible] [illegible] ta, gdyby zostały [illegible] [illegible]. „A moja [illegible]?” zapytał mnie [illegible] — „Świństwo” odrzekł [illegible] — [illegible] się [illegible] [illegible] — [illegible] powiedział że to ja ją [illegible]!” —

Dalszy ciąg w następnym N-rze.

[illegible] N 35 z 12 lipca 1890.

Chopin i George Sand

Dokończenie

streścił z oryginału

Aleksander Poliński

Nowe nuty:

Noskowski Zygmunt op. 28

Suita Polonaise [illegible] na 4 ręce [illegible] 8 [illegible]

10.

1. Polonez. 2 Krakowiak. 3 Mazur
4. Krakowiak. 5 Oberek 6. Krakowiak
7 Polonez 8 Mazurek. — Hainauer
Wrocław. —

I. J. Paderewski op. 17. Koncert
(A-moll) na fortep. z tow. ork.
dobre

Stanisław Niewiadomski op. 6.
Dwie pieśni „Białoruska" i „Po-
bożne pieśni" słowa Marji
Konopnickiej. Obie pieśni
komponowane naturalnie
bez afektacji z dobrą melodją
i takąż harmonizacją. —

Żeleński Wł. 1. Na fujarce
2. Z mojej lutni — pieśni do
słów Marji Konopnickiej.

Echo N: 382 z 24 stycznia 1891.

nie ma

Echo N: 387 z 28 lutego 1891.
Portret i biografia Józefiny
z Reszkiów Kronenbergowej.

Odziedziczywszy głos i talent po
matce, p. Józefina rozwinęła
go pod kierunkiem pani
Nissen Salomon. Lubo z
bardzo zamożnej pochodziła ro-
dziny czuła niepospolity po-
ciąg do sceny i rozpoczęła swą
chlubną karyerę w Wenecyi
gdzie wystąpiła w Faustcie
Gounoda w 1876. Powodzenie
jakiego doznała, otworzyło jej
drogę do paryskiej opery, do
której składu przez trzy sezony,
była zaliczoną została. —

[illegible] studja śpiewu pod
kierunkiem prof. Sbriglia za-
jęła wkrótce stanowisko pierw-
szorzędne. W paryskiej operze
przebywała około lat 4. Dawała się
słyszeć w poważnych [illegible]-
nych w Londynie i [illegible]-
[illegible]. Od 1879 do 1882 była
primadonną w Madrycie
W r. 1880 dała się słyszeć na
Warszawie w cyklu 12
przedstawień danych na
rzecz podźwignięcia fundu-
szów teatru. W r. 1884 wy-
stąpiła raz jeszcze w operze pa-
ryskiej a 1885 wyszła za mąż
za [illegible] barona Le-
opolda Kronenberga.

Dnia 18/3 91 r. 28 marca 1891.
biografia Natalii Janothówny
przez Jana Kleczyńskiego.
Urodz. w Warszawie córka
profes. Janota muz. - Jako 10
letnia panna wystąpiła już po
raz pierwszy na dobroczynnym
koncercie i zjednała ogrom
sensacyę. i wyprawiona ją
na naukę do Klary Wieck
[illegible] Schumanna. i w pięknie
Schumannowej zbiła się na
[illegible] artystki - Elegancya
i barwność kolorytu [illegible]
nie zapadowała w niej nigdy
[illegible] Schumanna lub
Beethoven [illegible] jakkolwiek
wygładził z całą powagą i na[illegible]
[illegible].

14.

Scena Abendrotha pod-
pisała kontrakt z dyrekcyą
teatrów rządowych warszawskich
na lat 3.

Akt N 4107 z 15 czerwca 1891.

Panna Józefa Norbutt
pianistka ukończyła z odzna-
czeniem kurs wyższy w peters-
burskiem kons. muzycznem.
i otrzymała jako najlepsza z
uczennic prześliczny fortepian
Schrödera za 1200 rs. — obecnie
bawiąc tu wyjechała do swojej
na Litwę ~~at~~ a wyjeżdżając uda
się do Drezna aby tam
jeszcze pod kierunkiem
Rubinsteina popracować.

Akto N 419 z 10 października 1891.

Antonia Lisowska zdała koncert w Pradze czeskiej d. 15 Września 1891 z wielkim powodzeniem, Jantarem i Otomanem.

Akto N: 421 z 24 Października 1891.

Józefina z Hoffmanów Rapacka żona zasłużonego artysty sceny warsz. zmarła 20 października 1891. Zmarła za pokutnianego na scenach galicyjskich grywała role liryczne w wodewilach i obrazach ludowych, celowała pięknym głosem sopranowym i wdziękiem naturalności. Na miejscu tą śp. Umiński napisał wiersz Rapackiemu. — Śp. Józefina zostawia męża i 6 dzieci.

Siostra jej była p. Majeranowska

16.

[illegible]

[illegible] —

dobrze nie zindeksowane,

Katalog wyprzysyłanych od Karola Frida z Lwowa 1858.

na fortepiano:

Chorążewski P. te. op 4 Variations sur un thème original.

Czarnecki W. Mazurka Polka.

Dobrzyński I. F. op 6. Rondo alla pollacca

— op 14 Fantaisie et variations sur la Mazurka «Kujawianka» —

— op 16 Trois Mazurkas.

op 22 Thème orig. varié

op 24 Deux Nocturnes

op 25 Souvenir de deux Mazurkas

op 33 Deux Mazurkas

op 48 Resignation morceau de salon

op 52 Nocturne avec d'une Mélodie polonaise transcrite

— op. 55 La Primavera. Rayon d'espérance.
op. 59 Hommage à Mozart Fantaisie sur Don Giovanni
op. 60 Mouvement et Repos Etude
op. 63 Rétablissement Grande Valse Brillant
op. 64 Souvenir de l'Ukraine morceau caractéristique
op. 65 Danses napolitaines.
Fontana J. op. 1. Danse Caprice; Marche funèbre.
L'inquiétude.
op. 2 Rêverie
op. 7 Elégie
op. 8 Danses Rêveries en 2 suites.
op. 9. Danses morceaux etc.

caractéristiques en forme d'
études 2 livres.
op. 11 Polka. Grande valse brill.
op. 13 IIme grand valse brill.
op. 14 Ire Fantaisie brillant
sur la Somnambula de Bellini
op. 15 Feuille d'Album Deux
Mazurkas.
op. 16 IIme Fantaisie brillant
sur la Somnambula de Bellini
op. 17 Ballade.
Gorayski G. op. 2 Mazurka

Ratajski Ant. ~~[illegible]~~
Ratajski Apolinary op. 21 Mazur
zielankamy
op. 7 Souvenir de Leopol Jan
Sobieski Mazurek
op. 8 Souvenir de Posen
Wielkopolanin Mazur

op 9 Drohot Mazur
op 10 Wanda Mazur
op 11 Le Départ du Chevalier
morceau caractéristique
op 12 Stefan Batory Polonez
Mazur
op 13 Oberkas
op 14 Souvenir de Vilna
Kątski Stanisław op 4 Lar-
me de Patrie Nocturne
op 8 Saltarelle
op 10 La Sentimentale Me-
ditatiano
op 14 Rêverie.
Rozyzianowski J. op 12 Im-
promptu en forme de Romance
op 13 Danse mazurka
op 16 Danse Nocturnes
op 17 Andante cantabile

op 18 Romance
op 19 Andante Dramatique
Leschetizki op 11 Six Improvisations.
op 12 Andante final de Lucia di Lammermoor pour la main gauche seule
op 15 Souvenir de St Petersbourg Mazurka
op 16 Les Clochettes Impromptu
op. 20 Perpetuum mobile etude caprice.
op 21 Polka de salon
op 28 Filigrane Polka
Madejski Marc. Emilie valses
Les Etoiles Trois valses
Feuilles D'Album
Les fleurs animées valses lit. 1
lit 1. La Vidette Le muguet - La dame

Liv. 2. La rêverie, la blonde,
La perce-neige.
- Mazur. Dedié a Mlle A. Bugnon
- Mazur. Dedié a Mlle V. Jaworska
- Mazur dedié a Mr A. Khanovich
- Quatre Mazurkas
- Melodies sans paroles Liv. 1. Idylle
La prière - C'est pour toi Liv. 2 Chant
montagnard - Impromptu de
tourbillon
- Deux nocturnes La plainte d'Ivan.
- Le Noël (Kolenda) Cantique spi-
rituel slave transcrit.
- Polonaise
- Polonaise Dediée a Madame la com-
tesse M. Potocka
- Polonaise dediée a Mr Cornej Szczepski
- Polonaise dediée a Mme C. de Lebrowska
- Rêveries. —

Mickiewicz A. N. Quatre Mazurkas caractéristiques.

Mikuli Ch. Quarante huit Airs nationaux roumains. (Ballades, Chants des bergers, airs de Danse etc) recueillis et transcrits. 4 Cahiers.

— op. 2 Quatre Mazurkas.

— op. 1 Mazurka dediée a la Pesse Sapieha

Milan S. op 4 Fleurs de Pologne
Deux Mazurkas de Concert

— op 5 Nocturne

— op 6. Grand Polka de Concert

— op 7. Divertissement a la Mazurka

— op 8 Deux Polonaises Gracieuse + l'Héroïque

— op 9 Romance-Étude

— op 10 Harmonies poétiques
Liv. 1 Rhapsodie Tarentella
Impromptu - Mazurka

Livre II Scherzo capriccioso, Etude melodieuse, Elegie, Novelletta.

Mirecki F. Rondeau

— op 12 Variations

Monaszyński R. op 7 Etudes en octaves

op. 8 L'Adieu – Nocturne

op. 9 L'Alouette Chanson des printemps.

op 10. L'Inspiration Mazurka di bravura

— op 16 L'Inquiétude Rêverie

op 17 Mazurka champêtre.

Moniuszko St. Daniel Polka

— Gabriella Polka

— Polka C.

— Trois valses

— Villanella.

Nowakowski J. op 1 Rondeau a la Polonaise
– op. 20 Impromptu en forme de Valse
– op. 21 Grande Valse brillante
op. 23. Grande Polka brillante
op 24 L'Ange déchu (Variations)
op 25 Danses Etudes II zeszyty
op. 27 Grande Valse brillante
op 28 „Czegoś oczka napłakała" Chansonette polonaise variée.
op. 32 Morceau de Salon
op 33 Chant d'Amour Nocturne
op. 34 Ballade
op 35 Fantaisie brillante sur Linda de Donizetti
op 36 Gondoliera Romance
op 37 Elegie
op. 39 Andantino grazioso

Nowakowski N. Sammlung russischer National Lieder und Romanzen in Form von Potpourris.

Ogiński Ks. M. Czternaście polonezów, nowe wydanie nowo zebrane, za współpracą J. Dobrzyńskiego — Les huit dernières Polonaises.

Ostrowski J. op. 3 Trois Études de Salon. La Sentimentale La Brillante — L'Héroïque.

Pychowski J. N. op. 6 Les Sentiments d'un Polonais. Quatre morceaux caractéristiques en formes de Mazurkas.

Ruckgaber J. Mélange de l'op. Fra Diavolo d'Auber
op. 24 Fantaisie sur Il Crociato op. de Meyerbeer
op. 28 Mazurrarti

op. 33 Variations sur un thème de la Norma de Bellini.
op 34 Airs polonais variés
op 36 Souvenir des Huguenots de Meyerbeer
op 37 Deux Thèmes des Huguenots.
op 46 Chanson polonaise
op 47 Nocturne
op 49 Souvenir de l'opéra Mina de Thomas
op. 53 Pensée Romance sans paroles

<u>Stolypin Arkadiusz.</u> Deuxième Pensée

<u>Szyprowski H.</u> Quatre Mazurkas
— op 1 Quatre Mazurkas
op 5 Trois Mazurkas
op 6 Quatre Mazurkas
op 7 Trois Mazurkas

28.

op. 9 Trois Mazurkas
op 11 Trzy piosnki z zakończeniem mazura
op 12 Dwie piosnki z zakończeniem mazura.
Szymanowska M. Le murmure
- Nocturne
— Danse cosaque 2 Zeszyty.
Wielhorski M. hr ~~La romanza~~
= Romance de nuit. Esquisse musicale —
op 20 Deuxième grande Marche
op 21 Deux Valses
op 22 Troisième grande Marche
op 20 Romance et Barcarolle
op 24 Mazurka
op 25 Quatrième grande Marche
op 26 Valse
op 27 Mazurkas

Wieniawski H. Kujawiak Ma-
zurka favorite
– Souvenir de Posen Mazurka
caractéristiques pour le Violon
arrangée pour Piano –
Wieniawski Josef op. 1. Doux
épanchement – La barque
op. 2. Valse de Concert
op 4 Tarentelle
op 6 Fantaisie et variations
de Concert sur la Sonnambula
de Bellini
op 7 Valse de salon
op 8 Pensées fugitives
op. 9 Barcarolle Caprice
op. 10 Romance – étude
op 11 Polka brillante
op 12 Souvenir de Lublin Romance
variée
op. 13 Polonaise.

Witwicki S. Armaliska Polka

— Marches avec pas redoublés

op. 3 Quatre Mazurkas

op 4 Quatre Mazurkas

op 9 L'inspiration d'un air donné
Chanson d'un prisonnier finnois,
ta et variée

op 11 Méditation au chant des
~~larmes~~

— op 17 Air bohémien varié

— op 18 Rapsodies originales

op 20 „[illegible]"
variations brillantes sur un thème
d'Ukraine

op. 21 Promenade en pyroscaphe
sur le Dniepr. Rêverie Nocturne.

op. 22 Réminiscences populaires
Deux thèmes paraphrasés

op 23 Deux motifs paraphra-
sés.

– op. 25 Une larmes. Chant sans paroles
op. 25 Tslommak. Chant favori
de l'Ukraine variée
op. 27 Schumka Danse de l'
Ukraïne paraphrasée
op. 28 Carnaval slave
op. 29 La Colomyika Danse popu-
laire de l'Ukraine.
op. 30 Reminiscences populaires
II Série. Deux thèmes paraphra-
sées.

<u>Nidwicki S. D.</u> op. 1 Variations
sur l'air d'une chanson d'Ukraine
– op. 9 Variations sur un thème
composé par un homme qui
n'était pas musicien.

<u>Nadnicki Th.</u> op. 7 Moments
lyriques Seconde mélodie

32.

Wołański J. M. op 33 Les dernières larmes! Nocturne Rêverie.

– op 34 La prière. Méditation.

– op 35 Le condamné. Ballade sur des thèmes favoris.

op. 36 Le confir et la desir. Deux Rapsodies.

Wołański A. op. 9 Morceaux Aimables.

Wysocki K. N. op 1 Anatrotras kowiaks 2 livres.

op 2 Deux Rapsodies, Mazurka Krakowiaka

– op 7 Krakowiaki

Wy..... J. K. Trzy sonaty razem fantazye pielatkie

Zatwarski Karol 1 i 2 Marsz, amerikao 2 zeszyty

Zarzycki Karol. op 5 Dansa Polonaise 23
op 6 Hommage à Fr Chopin
Ising Mazurkas
op 8 Dansa Mazurka
Zarzycki Ch. op 6 Mazurka
op 7 Le tirit Septembres
Mazurka
Zawadzki M. op 14 Tableau
moving
op 19 Mazurka
op 24 Szumka ukraińska
Zborowski P. M. Dansa Mazurka
— Dansa Polonaise.
— Trzy Krakowiaki
~~Gor~~
Gorczakiewicz W. Krakowiaki

Tańce na P.

Krakowiaki Kolberga

Gorczakiewicz i Zborowski

i Wysocki

Mazury

Ogińskiego Six Mazurkas

oraz Mazury

op 2 Alcime aus Klänge Mazur

Cibbl P. Wagner Mazurka

op 15 Bowzig Krajowiak. Mazurka

oberteka

Sevasti Tytus Rondo de mazur

Quatre Mazurkas

— Etoiles du Nord Quatre Mazur.

— Fanfares ... Quatre Mazur.

— Quatre Mazurkas ded. à Mlle B.

Bogdanowicz

Grabowski Pavlina op 1

Varta Mazurkas

przędła Pasła ze Podolia Mazurka
Grabkowski Adam Bal ze snu
Mazurka ze Galicia
— Brillantes Mazurka
— Les fleurs d'Angelique
Ariettes Mazurka
— Gavotte de salon Mazurka
— Mazurka
— Mazurka de Concert
— Mazurka organa
— Paramelles Mazurka
Grzybowski Cz. Trzy mazurki
Kasprzak M. Mazurka
Kowalewski S. G. Mazurka wieczorne
Łączyński A. Dwa Mazurki
Lewandowski L. Mikołaj
Mazurka
— Sławianin Mazurka

Lenarcki A. Ostatni mazury

Ligarza C. Mazur

Matuszewicz A. Signore de vie
Trois mazures

— Souvenir du théâtre [illegible]
mazure

Mikłaniewicz J. Mazur [illegible]

Myszkiewicz J. Robert Diable
mazur

Nowakowski J. Trzy nowe
mazury

— Mały mazur

Piotrowski J. K. Mazur pedagogon

Prusiński G. Ostatni mazury

Rajchman A. Aleksander mazur

— Mazur ofiarowany [illegible]

Sowaszyński Ad. Trois mazures

Tobaiński Konstanty op. 8
mazur

Sandomierski W. Quatre marbres
Szymanowski [illegible] marbres
Szamlański J. Deux marbres
Tatarowski G. Marbre
Tiktyn Trois marbres
– [illegible] trois marbres
No/15 les immortelles Deux marbres
No 27 les Roses Deux marbres
Turowicz Cinq marbres
Trzepiński G. ~~L.~~ L. Karol Marbre
Tymolski Marbre
Wiśniewski M. La tête des
2 élèves. Six marbres
Wild L. Trois marbres
No 2 Trois marbres
Wiśnicki J. Marbre
Zacharski S. Quatorze ma-
rbres.

Polki est

Dobrzyński B. op. 4 Theo-
dore Polka tremblante
Sydzyński L. op. 2 Dora Polka
Mazurka.
op. 4. Rosita Polka
op. 7. Gabi Polka
op. 9 Kujawiaczanka Polka.
Michiewicz R. N. Wojciechowska
Polka
Modrzewicz Polki
– Anna Polka tremblante
– Satanas Polka
– La Violette
op. 15 La Camelia blanc Schottisch
op. 19 Gisella Polka Mazurka
op. 21 Pompadour Polka
op. 23 Narcissus Polka tremol.
op. 25 Fanny Bell Polka Mazurka

Nowakowski J. Polka tremol
Nowomiejski Ch La Coquette
Polka tremol
— La Graciosa etc.
Brzegaba J. Polka
— Samowarka Polka
Pietrowski J. Cornelia Polka
Singszka J. Campanella Polka
Trzyński G. Mania Polka
— Fleur d'amour Polka
Tymolski . 6 polek
Wetjanowicz J. op 2 Luncio
Polka Mazurka
Walter K. Piskana Sana
Polka tremblante
Witkowski J. Pigeon Polka
— Japoni Polka
Wyzogórski Cesar Singer
Polka

Zawadzki M. Lajon Polka
— Zawadzki M. op. 1 Tremolo Polka
— op. 2 Sanson Polka
op. 3 Arbitrage Polka
op. 4 Souvenir Polka
op. 5 Milaska Polka
op. 6 Carnaval de Kaminiec Polka
op. 18 Polka
op. 20 Vera Polka
op. 25 Polka d'amities.
Zborowski O. Kondka Polka
— Polka
Zamojski X. ks. Lidrów Polka française
Żołtarzewski J. Carla Polka
— Zofki Polka tremblante.

Polonezy

Antoniewicz & Bolton Polonaise

Bielawski J. Polonaise

Damse J. Polonez

Dobrzyński J. F. Polonez

Kurpiński K. Dana Polonaise

Kratowski: Polonez zrobiony na uwerturę z opery Kostalki

Małecki M. Polonaise

Moniuszko S. Polonaise brillante

Nowakowski J. Polonaise

— — Dana Polonaise

Kręhgaber L. Polonaise

Kadryle

Czerwiński I. op. 6 Irena Irena Quadrille
— op. 7 Diana Quadrilles
Górski W. La Parisienne Quadrille
Kwatejski W. Quadrilles
Kazimierowicz
— dosze cos 10 Kadryli

Kwiekiewicz C. G. Les fleurs de sentiment dans Quadrilles
Münchheimer A. Kontredanse z opery Żydówka
Naworomiejski C. Clementine Quadrilles
Krotzgaber J. Quadrilles de l'op. Indra
— Olla Potrida Quadrilles
op. 6 d. Fleurs de Korsazyn Quadr.
Tytz T. Quadr. — op. 6 Quadr.
Tymolski op. 28, 40, 47
Kadryle

Walse

Dygdyński L. op 1 Grande ...
Węgrzykowski C. Singer Valses
— Hommage au Saland Valses.
Zborowski P. L. Walses

Polskie tańce

Vaněk V. op. 16 Nouvelles soirées du carnaval Collection de Danses.
— op 22 Trois Polonaises et Trois Mazures
op. 25 Soirée au Carnaval Danses
Grabowski G. op 16 Ding Ma-, mazurek Polka
Hordyński P. op 2 Polonaises et valses
Sakrakowski S. Polka et Mazur
Kaczkowski J. Danses
— Danses de Bal

44.

Krasnopolski G. G. op 2 Plenros d'Ocamoni Dens Mazurkas et une Polka

Nowicki L. Bartek Oberkas

Rzyczak G. Oberkas z Krakowa Swiata

Buczkowski A. op 42 Polonaises et deux Mazurkas

– op 50 Sentiments d'un Chansonnier de la Galicie Janvier.

– op. 51 Cinq Valses et deux Mazurkas

Stodzinski K. Oberek bez tytulu

Tyta Pytno op 25 Deux Mazurkas et une Polka

Tymolski — Walc, Lewicki

Piano na 4 ręce

Karasowski M. op. 4 Wspomnienie Podola Mazur skomponowany na wiolonczelle i ułożony na 4 ręce.

Kessler J. C. op 49 Potpourri [illegible] [illegible] z [illegible] w [illegible] [illegible].

Mikułowski Ł. Sonata

Sobański K. op 6 Carillon Polka

Szymanowska M. Polonaise

Początki Muzyki tak figu-
ralnego jako i choralnego
Kantu przez Xiędza Ambro-
żego Arnulfa Woronicza
opata mieszkowskiego zakonu
S. Benedykta, S. teologii
i Kanonów Doktora ułożo-
ne z 18 Tablicami
rznietemi (Za pozwo-
leniem Cenzury Wileńskiej.
W Wilnie Nakładem Jó-
zefa Zawadzkiego Typo-
grafa Imp. Uniw. Wileńskiego.
bez nut (i t. d. [illegible]
[illegible] roku 1809.)
(dedykowano:)
Do Jaśnie Oświeconego
Xiążęcia JMci Dominika
Radziwiłła ~~tegoż~~ ordynata

Ołgiakiego i Nieświeskiego
trakcie na imieniu Księcia,
wiec kapitan, Zobowiązanie
... Księcia Ostrogskiego
i ... Pana
i Kobrzańskiej ...

Stróża Ośmieszony Książe

Wiadomo całej Powszechności
że Wasza Książęca Mość sam
znam ... i ...
zamiarach wielu ... mniej
... doskonalić ... wybra-
nie na to nazwisko i
poznanie do każde-
go ... Mając w Nie-
świeżu, tego więc potem
... że ofiarując
Waszej Książęcej Mości

Takowe dzieło o prawach Kościoła
Wiary ki i Kantu, mogą
się przyczynić do prędszego
zastanowienia naszych
się przez Dawnina ...
mocarnie sławnego.
... itd.
Dał w d. Koszyn 1806 d 6 Lut.
— Do czytelnika ...
To co mam wymonić w
niedawnych ... przyszłych
mieć prawa dla tych, którzy
dokładniej muszą mają się
czynnie, bo przemowie oni
w tych prawach o nauce
i ... mieć nie będą
ale przeszkodzi ...
którzy nabyć ... ...
Dowodzi Korzystać mogą

z tej małej pracy, która
przy stanowi wielkie [illegible]
i mało co wiedzący, mniej co
języka włoskiego w polskim języ-
ku [illegible] napisałem.
Otrzymałem termin na
czytelnika [illegible] i włoskiego,
[illegible] napisałem kilku
[illegible] polskie [illegible]
włoskiemi [illegible]
[illegible], —
Spodziewam się przy pomocy
[illegible]. Ale że pisano
się z tem, który o [illegible]
w polskim języku [illegible]
takowe dzieło, trzymając co
się [illegible] polskiej [illegible].
Nastąpi pewno tego dzieła krytyka
a tem [illegible]

o muzyce w Polskim języku
wydoskonalonego zostanie.
/: Dzieło samo zawiera 217
stronnic Drukiem i oblfmusje

Rozdz. I. O linijach w figurale i chorale str. 1.
Rozdział II O Figurach tak figuralnych jako i choralnych str. 5.
Rozdział III O Nazwaniu czyli przez cyfry tonow str. 12.
Rozdział IV o Kluczach w muzyce str. 19
Rozdział V O tonach — 24
Rozdział VI o Interwallach czyli przerwach w muzyce — 34
Rozdział VII o Bmolach i B kwadratach str. 38.
Rozdział VIII O transpozycji str. 42
Rozdział IX O Dyezach str. 48
Rozdział X O taktach synkopowych i trynklach str. 56

Rozdział XI O dźwiękach ubocznych w muzyce — str. 63.
Rozdział XII O sposobie opisywania w harmonii chorałowej z dodaniem i dźwiękowych figur złożonych str. 78.
Rozdział XIII O kadencjach rozpo-czynanych tonem przez kantylenę w chorale i o imitacji czyli powtarzaniu melodii str. 80.
Rozdział XIV O skali czyli drabinie i o sposobie przekładania zgłosek pod figury str. 104.
Rozdział XV o tonach regularnych i nieregularnych do śpiewania psalmów —
Nota na figurami używanemi str. 125
Sposób pomieszczenia lekcyi chorałowych na figurach str. 144.

52. Dodatek do kursu str 184.

Rozdz. I. W figurach mamy 5 linii, w odstępach 4 — prócz tego linie pomocnicze. Jest i przedziałka taktowa. Tryktrysie — ornamentyka w skrócie da Capo, dal segno, bis, legato, staccato etc.

Rozdział II. Dzieli nuty według ... na Maxima, longa, brevis, semibrevis, minima, semiminima, chroma, semichroma — bis chroma i prze... wszystkie dali i Fonseca ... razy wiązany.

Potem ... ... tempi ... będąc sam współ...

wypadkiem tylko i do [illegible] iż nie
nazywa się fisyng zwane w pol-
skiem 1/2 tonu górki, bezwzględnie
[illegible] proste [illegible].

Dwie pierwsze [illegible] tonu ro-
sta [illegible] nie zużywają się
w ołówku.

Rozdział III O [illegible]
tonów. Pamiętamy że jako to na fortepia-
nach [illegible] klawisze mających się-
cej jak 4 oktawy wszystkie tony ozna-
czają się literami C D E F i t d.
albo do re mi i t d. — mówi
o [illegible] dodania piątej
linii głównej przez [illegible]
Dalej pisze:

„Nie wiem przyczyny dla której
w naszym języku [illegible]
w przyszłości [illegible].

5'4/.

podobno dla tego że jest ton dur-
czyli majorowy. Według nauki gwiazdo-
na B zawsze jest B. Jeżeli dno-
wiem w tej pozycji autor chce
mieć B moll nazwaną kiedyś(?)
jednak nutą znaku 6 a jeżeli tako-
wy b moll nie znajduje się w tej
pozycji, to wtedy dur zamienia się
i w śpiewaniu <u>mis</u> konieczn-
nie wymawiać się powinno
i według Gwidona B. [illegible]
zowie się." Dalej
„Coś podobnego widzę, kiedy i
tam lub b moll jest jako wskazan-
zylenia(?) w Polskim języku nazywają
w Dio, jakoby zmiana kartylona(?)
była napisana w tonie między D. dur,
które mówiąc co do klucza skrzyp-
cowego w tym listowa(?) D jam(?)

linię drugą pierwszą znajduje
się a literą C pisze się na drugiej
pierwszej linii.
„Takowa nauka kontradykcyą
w sobie zawiera. Dla rozsądku
się nie mając żadnej przyczyny.
Wiem w kluczu skrzypcowym
stojącą jako literę C na pierwszej
linii drugiej i gdy tak dzie na
tej linii 6. moll zowią ton
C la fa a nie Dis.
„Kiedy zaś jest ton C 6 moll i za
sobą ciągnie drugie 6 molle
nazywają takową kantylenę
z tonu C la fa." —
Objaśnia dalej system guidoński
nazywania jego tonami fa"
dzielenia tychże na 2 klasy
to jest na inne (tonika)

Drugie z góry postępujące od Dział G tony G tony acuti (to-ny średnie) i trzecie okta-wy oznaczone małemi li-terami tony supra acuti (tony wysokie [illegible]) „Wspomnianym tonom nadał" sam Gwido w łacinie solmi-zacyjne nazwy sylabizacyj i to-nowi G: G-sol re ut, tonowi A: A la mi re, tonowi B: B fa B mi tonowi C: C-sol fa ut tonowi D: D la sol re tonowi E: E la mi tonowi F: F-fa ut. —

Rozdział IV O kluczach w muzyce.

Klucz jest według Gwidona F a to na linii 1 ~~tego~~ Dyskant 1 na linii 2

Sopran 2 na linii 3 - Alt na linii 4 tenor — to są C klucze. Dalej na linii 4 klucz F. Bassowy — na linii 3 klucz F. Bas Baritono wreszcie na linii 2 klucz violinowy. Klucze C znaczy autor przez znak: [illegible] klucz bassowy przez C: bas baritono przez 9: i violinowy jako angielskie G. Dalej zaznacza autor że tego wszystkiego [illegible] [illegible] [illegible] z dłuższymi gregoryańskimi na linię piątą — także te klucze bas baritono u nas wcale nie jest znany.

Rozdział V

O Tonach.

Każdy ton podzielony jest na major i minor to jest na większy i mniejszy pułtonowy.

Wreszcie występuje autor przez-
sino błędnemu nazywaniu
u nas tonów (tonacyj) i
konieczy: „Przestaną krytykować
współbraci swoich, kiedy się prze-
znają do tego że z tonu Gis jako
mówią, jedno jest co i Włosi nasz-
mają z tonu G la fa zgodę mówią
ton dis jednakże rozumiemy co
u Włochów sol la fa znaczy. Gdy
mówią A minor, C minor, D
minor G minor rozumieją oni
takowe tony z których jest złożona
kantylena w imionach swoich
nie odmieniają się dla tego że
mają tercję minor, natomiast
u nas odnosząc Włochów a tonu
A la mi re tertia minor, z to-
nu C sol fa ut tertia minor

z tonu D do sol no tertia minor.
z tonu g sol no do tertia minor
nazywać będą, bo ton każdy
mianowicie tercję major i minor
większą i mniejszą. — Wystąpi..
jeszcze więcej autor przeciwno nas,
nazwy [illegible] w Polsce nazywa,
nigdy i [illegible] przyjęcia o [illegible]
nieostrożnie.

Rozdział VI O interwałach
częściej spotykanych w muzyce.

Tłumacząc przyjęcie interwałów
i sposób ich liczenia (zgodnie
z dziesięciopalcym) aż to akurat
W przystępie to gięty zaleca autor
kwartę naturalną doskonałą
(perfecta)

Kwadrat VII O B mollach i B kwadratach.

Wyżej wiązana każdą tonu zamienia się prawem krzyżyka. Niżej zniżenia każdego tonu zamienia się prawem b moll.

Pierwszy ton z bemolem będzie f grający ~~stąd~~. Przeto B i też B kwadrat – kasowanie nazwano.

„Jeżeli wiadomy [illegible] w Polsce jużby będzie [illegible] z tonu re; D la sol re [illegible] minor albo z tonu G la mi re D minor przy [illegible] [illegible] się składa B kwadratowe, co będzie nie powinno albowiem B kwadratowe kładzie się tylko między taktami to jest [illegible]

zarodzi nie kształtu a nie przy-
kłaczenia. —

Rozdział VIII o Transpozycji. —
Transpozycja nie jest niczem innem
jak przeniesieniem kształtu z
jednego tonu na drugi np.
Mamy utwór pisany ułożony
w gamie z tonu G-dur
i chcemy go przenieść
n. p. ton A la minore.
Mając przed sobą jeden
klucz znaków w całej takiego
klucza w których się na
miejscu tonu G-dur na
linii drugiej wystawiać
ton A la minore. Jeżeli to
utwór albowiem mając na
drugiej linii A la minore, a
wiedząc że ton A la minore

62.

tertia major wymaga trzech krzyżyków fis, cis, gis znaczy z A dura trzema krzyżykami itp. Dalej

Rozdział IX

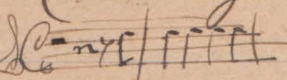
O krzyżykach.

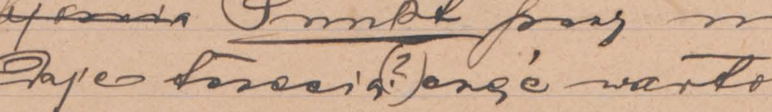
Krzyżyk jest znakiem podwyższenia tonu oznacza się krzyżykiem. #
Bemole przesuwa się kwartą w dół, krzyżyki kwintą w górę, a więc G od D itd.

Rozdział X

O Taktach dwudzielnych i Trzydzielnych.

Takt cały (tempo ordinario)
Takt 2/2 (~~Alla breve~~) tempo a Capella
Takt 2/4 Tempo Alla breve
Również wiedzieć się należy przy takcie z dołu numer 8 a na górze numer 6 (6/8) we wszystkich sześć takt

alla breve to jest na 2 w takt. Pro-
Dobno zowią w naszych stronach
Szaltarka..
Także zowią Włosi alla breve ~~4/4~~ 6/4
Takty na 3 rozmierzone zowią Wło-
si tripla.
a więc 3/1 3/2, 3/4, ~~3/8~~
3/8 zowie się tripla mniejsza
9/8 trypla najmniejsza
Co ~~we~~ we Włoszech zowią trypla to
u nas proporcya
Nuta Zbita (i wyrazy zowią to
Zbitka.)
- Opisanie szyrkopy itd
~~Opisanie~~ Punkt przy nucie
Dodaje trzecią (?) część wartości.
i objaśnia takim przykładem

równie więc rozdzielnie pisanej.

Objaśnia znaczenie kropek i innych włoskich nazw.

Rozdział XI O zwrotach włoskich używanych w muzyce.

Giga (Żiga) kończona na której sekundzie po kilku taktach tonów zamyka przykład.

Harpegio bracz smyczkiem ligato 3 nuty na raz a zwartą w górę.

Pizzicato (pizykato) szczypiąc palcami wybierać tony bez smyczka.

Ponte — podstawek

Sekunda — druga struna na skrzypcach

Sordino — tłumik do skrzypiec.

Violinista — skrzypek

N.B. W poprzednim rozdziale pisze objaśniając [illegible] pisma autor... „Dla więc krzyża [illegible] i [illegible] na skrzypcach

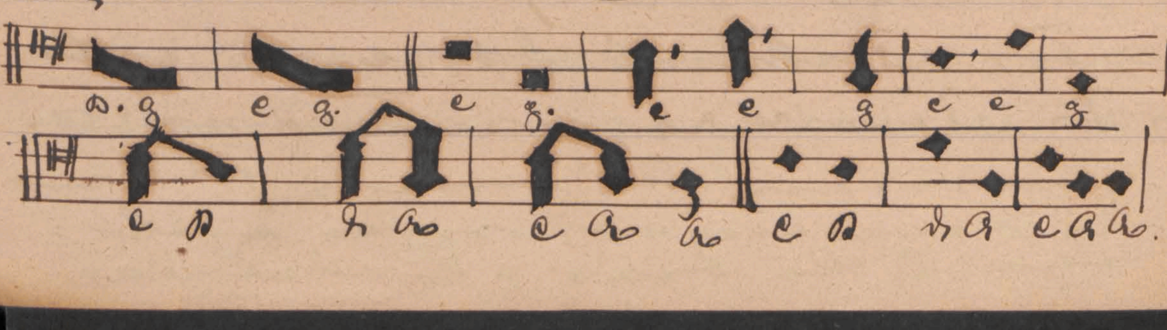
wydaje 4 palcem d, naciskając zarazem jednym
palcem a a na sekundzie 4 pal-
cem e.. Ten sposób znajomy
i basetlistom. —

P. do Rozd. XI Ćwiczenie [illegible]
z kilku [illegible] zawiera
ćwiczenia kart. 6.

Rozdział XII

O sposobie śpiewania chorałowym
razem z [illegible] figury
chorałowego.

. . . . . „Ostatnie akordy chorału są
wprowadzane figury, [illegible]
[illegible] i t.p. [illegible] śpiewania
tylko [illegible] [illegible],
[illegible] się a na [illegible]
się [illegible]:

Rozdział XIII

O Trapskiem rozpoznawaniu czyli spowiedzi ~~[illegible]~~ przez kan-tylony w klasztorze i o mutacyi czyli przemienianiu [illegible].

Z niezrozumiałego tego trakta-tu (zapewne o tonacyach kwa-[illegible]) dowiadujemy się że autor był w Kazimierzu i przywiózł z tamtąd [illegible] - którzy nie mogąc dla wielkich kosztów odgadywać liturgie takowe w klasztorze Trapskim. Niezawodnie księga ta książka i wiedło organizacyi a książka im była. Dla spisywania [illegible] w klasztorze.

Wszystkie wyrazy źle wymawia autor niemieckim [illegible] i tu wyraźnie zaznaczone.

Opuszczam tedy rozdział jako nie zawierający nic ciekawego tylko dużo gadulstwa

W dodatku na str. 191 występuje
autor [illegible] [illegible]
z [illegible] „w tych słowo„
[illegible] się, gdzie [illegible]" i uważa
to za nieuzasadnione „nie
są ~~[illegible]~~ niemieckie ani łacińskie ani
włoskie ani Polskie". —
Dalej w całej [illegible] nie pragnę [illegible]
[illegible] słowo mającego prawo
[illegible] nie uznać a na
niepraktycznych nie upraszczać
niemieckich nazw jako
Forszlakwach do upowszechnienia
przystępnych i nieuzasadnionych.
na str. 198 zaś pisze:
Kiedy [illegible] ważne z nowymi przyjaciół-
kami w dalszej rozmowie o kome-
lach przyjemnych i [illegible]
wyliczonych więcej jak potrzeba.

la Dis, cis Des es fes ges as [illegible]
cały ton stanowią znaczący zrozumieć
nie mogłem, bo nie są ani polskie
ani łacińskie ani francuskie.
Za pod [illegible] i Dobrze grywa
na skrzypcach, przestanego aby
mi na instrumencie oznacz-
czył i oświecił cały ton stanowią
znaczący w muzyce. Potrze-
giem tedy, że Dis [illegible] [illegible]
znaczy co w Niemczech i Fran-
cyi [illegible] la mol. bes c b moll. bo to-
[illegible] się że jest es b
moll. Rozumiem że Fes zna-
czyć powinno F b. moll. Dorozu-
miewam się ale zaprawdę
[illegible] nie mogę, że Ges
jest to jedno co G. b. mol a stanowi
bo może oznaczać ton G b. moll

ten B mi nazywał H, ten
zaś B ja mianowałem raz przy-
tomnie go nazwać B i tu
się pomylił ko dodać należało
B ja albo B b. moll. —
W takim stadjum jeszcze było
znaczenie napisano dla Palestrina
az immetanozmaniec. —
Gorzej się nazywami gam
C dur C moll G dur G moll
itd. i obydwie nazwy
ut major, ut minor
sol major sol minor
byłyby lepsze.

70.

B. Od Emila Deryngera nabyłem dyrek-
torskiego rękopis przepisany przez
jakiegoś Zamorskiego Jana obejmu-
jący 20 kart 14 liniowego papieru
nutowego format leżący. Na pierwszej
~~karcie~~ stronie będącej zarazem
kartą tytułową wypisano: Pieśni
mitowe z Dramatu „Dracia Mo-
rawczyny" Emila Deryngera. Opo-
niżej zaś: Bochnia dnia 6/5 1892
Zamorski Jan. — W górnym prawym
od ~~prawego~~ środka górnego wierzchni-
go marginesu na prawej stronie
napisano: „Oryginalna muzyka
sp. Stanisława Moniuszki napisana
do Dramatu odegranego na mój
benefis w teatrze polskim w Wilnie
za autentyczność poręczam Emil
Deryng. a. d. (podpis własnoręczny.)

Kraków d. 21 maja 1892. —

Rękopis ten zakatalogowałem pod I 76. —

Na stronicy 2. zaczyna się „Pieśń wieczorna" z towarz. fortep. trzymana w tonacji B-Dur — lecz pisana i nieprzewodzennie i nieortograficznie pod względem muzycznym. — Dalszy ciąg tejże pieśni znajduje się na ~~osta~~ przedostatniej stronicy zeszytu. Strofa druga tej pieśni naszkicowana tylko w głosie (śpiewu), nie dodano do niej osobnego akompaniamentu; zmienia się ~~[illegible]~~ ~~[illegible] — [illegible]~~ w melodyi od melodyi strofy pierwszej z wyjątkiem tym, że ma dodanych przedtaktów nut 2 tam gdzie w melodyi pierwszej

jeszcze śpiewu pensyjce. — W
dniu tejże stronnicy znajduje
się znany podpis: Posłania Dnia
6/5 1892 Zamorski Jan.

Na drugiej a właściwie 3 stronie
zeszytu jest chór na soprany
tenor i bas z Allegro 2/4 takt orkiestrą z
tonacji F dur. „Niech każdy podziela (akt III scena 1)
mój [illegible]”
Dalej następuje „[illegible]
sza” z towarzyszeniem orkiestry
(zaznaczone na końcu pierwszej
w tem fortep. (Presto? i Lento?)
Potem muzyka do aktu pierwszego
sceny 13 na orkiestrę
z tonacji D moll. — Agitato ₵
Później następuje modlitwa:
[illegible]
Andante z aktu 2 na kwin-
tet smyczkowy w Es dur
krótka 16 taktów 2 razy (repetyt.)

nastąpi nie z aktu I Allegretto
na orkiestrę z tonacji D dur w
6/8 takcie a potem chór Alle-
gretto [illegible] w tonacji D dur
i takcie 6/8 do słów „Jakże piękny
dla nich dzień" — (Tańce
[illegible] Morawskiego).
Wreszcie chór z aktu III scena
„Wszak każdy [illegible]" [illegible]
na 3 głosy [illegible] tonacji
[illegible] Allegretto D Dur 2/4 z towa-
rzyszeniem fortepianowym
Wreszcie z aktu I [illegible]
chór ogólny w D dur [illegible]
takt 4/4 do słów [illegible]
[illegible] [illegible]. —
— [illegible] forte-
pianowego.
Tekst do dramatu tego

znej drugiego wznowienia w biblio-
tece jagiellońskiej przed tekstem 1606
z tytułem, „Gracja Morawowarzyg
Dramat w 3 aktach ozdobiony
śpiewami i tańcami i
„Arabia i listy" komedya
w jednym akcie oryginalnie
napisana przez Emila Derynga
a d. Wilno u Dankowskiego.
Drukarnia. 1849. —

— NB. W Krakowie umarł
dnia 25 Września 1898. w
63 roku życia Antoni Płachecki
prof. konserwatoryum po-
grzeb odbył się dn. 27/9 1898.

NB. W Krakowie grają w Letnim
teatrze „Twardowski na
Krzemionkach" słowa P. K.
Nowakowskiego muzyka W. Rolle„
ojca.

NB. W historyi literatury Wójcickiego tom IV str. 162 przypisek 1. znajduję: Torbaniszcze a właściwie pierwotnie przy torbaniach albo czyli bandurkach jechali zawracan w przybocznym poczcie hetmańskim, często po kilkadziesiąt razem. Atamani wstępowali bardzo wysoko pierwsi na Zaporożu przyszli byli nawet do wysokiego znaczenia.

Najprzedniejszym też liczył się do starszyzny wojskowej, nazwany mianem Pierwszego Atamanów i Atamanem Pierwszej Drużyna Kozackiej czyli Starosławiańska, obnoszona po kleszczach pieczęciach, wiedzą ta po naradzie drugi ma

Zaporozim, z Bronisławem
niecoobliczam, tęskna nam,
sięgła [illegible] jest [illegible] i [illegible],
niedostępny. Kilkanaście
Pannę Zbigniewem Makowsko,
zwana [illegible] [illegible] Gnakow,
[illegible] [illegible] [illegible] literackiej [illegible],
[illegible].

Na str. 168 i 169 znajdują się,
tyczące [illegible] Padnaj i
Karola Lipińskiego.

Echo N° 379 z 1891.

Scena Warszawska w r. 1890. str. 11.

W r. 1890 wystąpił ze składu
orkiestry teatru Warszawskiego
p. Władysław Alois wyborny
wiolonczelista.

NB. W [illegible] z r. 1301 [illegible]
między innymi i [illegible]

<u>Konrad Salamoński</u> oficer w. P. ozdobiony krzyżem virtuti Militari zmarły 30/5 1888.

Neue Musik Zeitung 8/9 z 1892 zamieszcza w [illegible] [illegible] i [illegible] następują-ce opowieść: Der kürzlich in Paris verstorbene Geiger Massart pflegte mit Vorliebe folgen-des Geschichtchen zu erzählen: Eines Tages ging ich durch eine der engsten Gassen von Paris und sah einen ungefähr fünfjährigen Knaben ei-frig damit beschäftigt, ei-nen kleinen Violinbogen als Stock durch die vom Regen geschwollten Gossen segeln zu lassen. Als ich hinzu trat,

an dem kleinen Bürschchen
einen Strafgericht zu halten,
fühlte ich mich von dem in-
telligenten Gesichte desselben
angezogen, ich frug nach
den Eltern, Wohnung und
dergleichen und fand zu
meinem Erstaunen,
daß des jungen Lieblings-
beschäftigung das Geigen-
spiel sei. Ich grüßte ihn
nahm ihn als meinen
Schüler auf und hatte die
Freude ihn im Alter von
sieben Jahren den großen
Preis der Musik-Akademie
gewinnen zu sehen.
Der Knabe war Wieniawski

Kd. O Wagnerze artykuł Neue Musik Zeitung z 1892 str. 284.
o wystawie wiedeńskiej
Muzyka polska Neue Musik Zeitung z 1892 str. 223.
N. Musik Zeitg N° N 15 z 1891.
L. Wojciechowski wydał w E. Stoll-felda w Lipsku „Trois Intermèdes" na Piano „welche sich über den Durchschnitt glatter Salonstücke heben. Sind empfohlen." Tamże wyszło tegoż op. 1 „Deux pensées musicales" z których „Melodie" jest lepsza jak Prelude.
W Rayrhoffera w Düsseldorfie wyszła pieśń na chór „Lob der Kegelei" pana J. Kamińsky

N. Musik Zeitung N: 23 z 1891.
W [illegible] w Stuttgarcie
wyszedł „Praktisches Tonmeister
n/. Accord Schules [illegible] Wiktor
Emmanuel Mussa (Koszkowski)
wyszedł.

N. Musik Zeitung N: 9 z 1890 r.
zawiera biografię Loli Beth
bez dnia notatki biograficznej
ze zrzeszonymi [illegible]
[illegible] Lipińskiego Karol.

N. M. Ztg N: 20 z r. 1890
zawiera wspomnienie o
Henryku Wieniawskim
przez Arno Kleffel.

N. Musik Zeitung z r 1889 N: 24.
na str. 302 jest artykuł pod t.
Heiteres aus dem Leben Paga-
ninis [illegible]

jakoby P. miał zwiedzać więzienia;
inni piszą: Der polnische
Geigenspieler Duranowski
war es, nun der bei einem
Einbruch betroffen und ein-
gesperrt wurde, und der
dieser sittlich verkommene
Geselle ein Zeitgenosse Paganini's,
wie war so übertrug man
auf den letzteren die Misse-
that des Polen.
Czas num. N° 50 z 12 Września 1884.
Młodziutka [illegible]
[illegible] p. Klamrzyńska [illegible]
Dr. [illegible] autorka dramatu [illegible]
p. Czesława Sternfelda.
Czas N 409 z 27 lutego 1892
Karol Knaus jako Dramaturg
Pomiędzy utworami scenicznemi

przechowana w pismami
wylicza biograf Julian Stoppen-
tkie i Łukaszewicz „Tajemnica
starego miasta” z muzyką
J. Borkiego wystawiona dn.
24 i 26 stycznia 1869 i powtarzaną później parokrotnie.
Dochód na rzecz Dobroczynności. —

Czas Nr 440, 5 Marca 1892
z Berlina korespondencya
o Stojowskim, o jego grze
i kompozycyi.
Gra pełna siły i namiętnego
temperamentu
Pieśni w Berlin wykonanym
francuskim tekstem oryginalne,
nastrojowe mniej wyobraźni za-
pewne - więcej w nich uczuć.

nych do Hallera ergo mi do
pisma. W interpretacyi pie-
śni brała udział panna Helena
Hermanówna której sympa-
tyczny głos podobał się więcej
niż ekspresya traktowania
pieśni.
Neue Musik Zeitung N=16 z 1889.
Nachfolger des unlängst verstor-
benen v. Szigetti als artist-
Leiter der Rigaer Musikschule
ist H. Johannes Merkel.
N. Musik Ztg N 19 z 1889
zawiera wzmiankę o Marji
Szymanowskiej jako przy-
jaciółce Göthego.
N. M. Ztg N. 20 z 1890
zawiera wspomnienia o Henryku
Wieniawskim. cf. str. 80

N° 6 z r. 1891 [illegible].

Dnia 25 lutego 1891 umarł we Wiedniu znany skrzypek i pedagog Stanisław Kochanowski w 80 roku życia. Urodzony był jakiś czas uczniem Konwiktu Wiedeńskiego, ukończył następnie wiedeńskie konserwatoryum w którem uzyskał kilka pierwszych nagród i odznaczeń a potem i ostatniem chwalebny dyplom na artystę. Był następnie przez lat kilka jako pierwszy skrzypek w orkiestrze nadwo. teatru lecz zrezygnował z tej posady i poświęcił się wyłącznie czynności nauczycielskiej. Z jego licznych uczniów wielu odznaczyło się

szczególniej zaś sam pan Stein-
berger który w Wiedniu wielo-
krotnie występywał na wielu
innych koncertach z wielkiem
powodzeniem. Hrabia Kochanowski
przedsiębrał także i ukształcenie
podróże i występował publi-
cznie i w Wiedniu. Niemniej
jak gra swoja zyskał on sobie
powszechną sympatyję wszystkich
swym szlachetnym charakterem
i nienagannemi osobistemi przy-
miotami. —

N. M. Lz. N: 4 z 1892

Ponownie w Wrocławiu zna-
wystąpił tamtejszym teatrze tenor
Bandrowski jako Lohen-
grin, Tannhäuser i Faust
z ogromnem powodzeniem.

17. N. Ztg. 8: 23 z 1892.

[illegible] Stadtgarten [illegible] Nikitz [illegible] Mlynarski [illegible] (Nikitz) Concertmeister [illegible] Mlynarski wird mit der Zeit ein tüchtiger Geiger werden, er spielt noch mit jugendlichem Ungestüm und ohne Beachtung der für einen richtigen Vortrag nötigen Tondynamik; dafür ist sein Ton warm und gross.

Öster. Musik u. Theaterzeitung 8: 1 z 1/10 1888

Der bekannteste polnische Componist Litwan (Litwan) welcher jetzt in Wien lebt, hat soeben eine [illegible] polnische Operette

„Der Sträfling" (Text [illegible])
bearbeitet, von der sich Kenner
einen grossen Erfolg versprechen.
Oestr. Musik u. Theaterztg N. 4 z 15/11 1888
Nowej Rösendorfera (Wiedeń)
Do dzisiejszego kompozytora Hans
von Koessler'a [D. 7/11] których [illegible]
głównej odznaczają się baronowa
Fanny Sensen - [illegible] i [illegible]
przez utalentowanego profesora
A. Kochanowski który odegrał
[illegible] Koessl'a i „Mignon
Fantasię" Sarasatego.
Oestr. Musik u. Theater Ztg N. 5 z 1/12 88.
D. 25/11 na wieczorku [illegible]
[illegible]
w Wiedniu pan [illegible]
brali udział [illegible]
[illegible] ja [illegible]

min. Tyberg-Poltingera
Conservatorhofta Vortragsmeistra
Chopin'a scherzo h/m. Wieniawskiego
scherzo Capriccioso).
Dalej młody tenor pan
Grabałowski – uczeń
prof. Dr. Gänsbachera
ratujący nadzieję –
pan Twardowski dom,
pamiętacie – panna
Więckowska grała na
fortepianie.
Wczora 3/11 w sali Ehrbara
dał koncert kompozyt.
Gustaw Lüdkla brała
w nim udział śpiewaczka
koncertowa Kosowistana
Wolska wybornie wy-
stawiona i świetnie
śpiewała.

Ostr. Musik u. Th. Ztg. N° 6 z 15/12 1888
Dn. 8/12 [illegible] (Dresden) — w
sali Chrabara 12 letni chłopiec
skrzypek ~~Otto~~ Steinberger
wszedł przez Kochanowskiego
~~koncert~~ ze świetnem
powodzeniem.
Ostr. Musik u. Theat. Ztg. N° 8 z 15/1 1889.
Estetyka Fr. Grillparzera
w swych „Aesthetische Studien
zur Musik" Żadnemu kompo-
zytorowi nie będzie łatwiej
muzykę swą zeszła do tekstu
zastosowywać jak temu który
muzykę swą mechanicznie
układa; natomiast ten którego
muzyka ~~w całości~~ organicznie
i jest i w sobie zawarta [illegible],
na kominiarzu [illegible]

wejdzie łatwo w kolizyę ze
stanami. Każdy człowiek
melodyjny temat ma prze-
ciwnie swe wewnętrzne napra-
wo wstrząsy (Bildung) i rozwi-
nięcia (Entwickelung.) które
prawdziwemu muzycznemu
geniuszowi jest świętem
i nienaruszonem. Muzyczny
początek może wszędzie
nastąpić i skończyć gdzie
początki i części łatwo się
dadzą przenieść i inaczej
ukształtować, kto jednakże
zmysłem ogarnia wszystko
może tylko dać całość albo
nic. Lecz też można
często Mozartowi zarzucić
natarczywe pewne taktowi

Glinkowski między. kompozytor
jarnówsien być ośmieszony
ogólnemu nastrojowi
(z zdrowego) lecz nie tak tej
Ostr. Wzmiank w Th. L. S. N 9 z 1/2 1889.
w sali Rözendorfera dat-
17/1 koncert - Marceli Tyborg
akompaniowała, ...
siostra z domu Wanda
Poltinger wybornie grała „
młodka — Tan Tyborg a
jest żartliwy i wielki - tach„
ułka zwięzła doskonałe
odczucie i wyborowe
frazowanie i cieniowanie.
— W sali Chrobaka dnia 28/1
... koncercie wiolonczelista
Reinholda Hummera a
brata między innymi

widział i poznał Baronowę Stanisławę
Wolską świetny głos śpiew-
owany i dobrze znaną,
wnuczkę — synowicę
Roberta Urbana małżonkę
Gustawa Köhlera.

NB. W katalogu Rebay i Robitschek —
wydanym przez Mandyczewskiego
kompozycjach zamieszczona jest
wzmianka „Dr Hanslick schreibt
über Mandyczewski in der Neuen Freien
Presse vom 17 März 1865 r. „Mandyczewski
(ein von Nottebohm ausgebildeter
junger Rumänier) eine vornehme
Begabt nachgrübelnder Natur, ge-
hört zu den begabtesten, vielverspre-
chendsten Musikern des jungen
Oesterreichs." — NB. tenże Mandyczewski
rewidował także wydanie Sonat
Beethovena w II tomach na Piano
w Wiener Volksausgabe.

13. Nakładem firmy Gustawa Lewy
w Wiedniu wyszło libretto niemieckie
„Gast des Wojewoden" przemiana.

Echo muz. № 12 z 1880.
W artykule Kartonowicza polemizu-
jącym z Markowskim o prozodyi
polskiej pieśni czytamy na str. 96:
„Dziwnym może się w Wilnie około
r. 1850 takich znakomitych wykonawców,
ówczesnych fortepianistów jak Achilles Bonoldi
i Ignacy Kalinowski (których znać i
mieć nam się zdarzało przyjemność)
pewno nigdy nie zwrócił uwagi na
niezgodność przycisków z rytmem
w utworach swoich, bo i w Italii"
gorliwi śpiewacy i t. d.

Echo muz. N 21 z 1880.
str 170. W artykule „Nasze nuty"
portret Dalayraca i krótka biografia
Adama Grossa [illegible] z [illegible]
ogólnieniem niektórych dzieł jego.
Echo muz. N 62 z 1884.
Zarys Sceny o muzyce prze-
szłości, teraźniejszości i przyszło-
ści str 625 i dalsze.
Echo muz. N 338 z 1890.
W Korespondencji z Pragi pisze
o muzyce narodowej w Dziadki-
wiczu malowanem [illegible].
Nb. W. Ale zaś jest dzieł w [illegible]
[illegible] kompozytorka Pana [illegible]
Tadeusza Papara urodził się
w Bakiatynach w 1797.
Nb. Portret Marji Szymanowskiej
malował Józef Oleszkiewicz
(Kartowiecki [illegible] malarz)

Świat Dramatyczny tom I r. 1808.
Teatr Warszawski. Cyrulik Sewilski. Pierwszy występ pani Bor-[illegible] d. 22 Maja 1808 na scenie Wielkiego Teatru. (Uczennica brata [illegible] się w Wiedniu u [illegible]. Występowała po raz pierwszy w Warszawie — Wyszła za mąż w Krakowie. [illegible] miała oznaki występowania na scenie krakowskiej gościnnie i do Warszawy w tym celu [illegible] przybyła. Śpiewała Rozynę po polsku.
Głos zupełnie czysty bardzo miły i pełny szczególniej w wyższych tonach silny i piękny. [illegible] [illegible] i dobra szkoła. —
[illegible] [illegible] [illegible] pani B. śpiewała po raz pierwszy

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] —
[illegible] 229:
[illegible] 33
[illegible]
[illegible] mit Tempobezeichnung,
[illegible] Carl Lipiński
([illegible] Mk 7.5·)
Nº [illegible]
[illegible]
[illegible] Musikgeschichte [illegible] 20 [illegible]
Nº 197/98 z r. 1887 [illegible]
[illegible]
Aleksandra Polińskiego —
[illegible]
[illegible] (Nº 197) [illegible]
[illegible] —
[illegible] (Nº 198).

[illegible]. N 97 i 8 Sierpnia 1885.
W „Eldorado" przedstawiono no-
wą oryginalną operetkę p.
Alfonsa Czarneckiego „na-
[illegible] [illegible] w [illegible]
p. t. „Wesoły Kalabryjczyk." —
Pomimo iż utwór ten przed-
[illegible] przedłożony dyrekcji
teatrów warszawskich na
zasadzie opinii recenzyi zo-
stał odrzucony — więc zo-
stał [illegible] bardzo przyjemnie
odświeżeni — wprawdzie w
dziele tem rzecz ani bo-
walna i pretensjonalna
ale Sonnenfeld — choć w
muzyce [illegible] lecz nie udana
[illegible] się oryginalności
przebija się pewnie więcej

nastrój, niepozbawiony na-
tchnienia. Utwory przeważnie
mniejsze, kwintet i dwa
kwartety zręczne a modne, w ku-
pletach solowych, zwłaszcza
w pierwszym głównie częsta,
nę garibaldowskich ostatnich
dni, ognia i charakteru. Pomy-
słów jednak melodyjnych oryginal-
nych nowości nie można tu i
ówdzie przebija zmiana i pospo-
lita nuta mieszana nawet
z mazurkiem przypominająca.
W każdym razie p. Czarnecki
jako muzyk kompozytor złożył
świadectwo dobre i zasadnie
a słusznym być może do każdego
kompozytorów polskich muzycznych
napisać dobrej polskiej operetkę.

O ś. [illegible] Kalabryjskiej ka-
nie powiedzieć nie można, bo
jeżeli [illegible] kompozy-
tora [illegible] zaś [illegible],
a także ogrodnika [illegible] stanowi-
je [illegible]. Libretto napisał
autor kompozycji, tenże sam.
№ 10. W Krakowie zmarła dn.
5 Czerwca 1894 ks. Marcelina
z Książąt Radziwiłłów Czartoryska,
ka w 77 roku życia w Do-
mu przy ulicy Basztowej l. 10
pochowana dn. 8 Czerwca 1894
w grobowcu familijnym na
cmentarzu Krakowskim. Obchód
pogrzebowy [illegible] lecz n-
[illegible], czarna [illegible]
na, [illegible] miasta [illegible]
aż na cmentarz [illegible]
w białe [illegible] ubranej.
Publiczność liczna.

Ks. Colomann. N 471 (41) z 8 Paźdz. 1892

Aleksander Bieliński w liście
IX z wystawy mu[zycznej] wiedeńskiej
pisze o dziale wystawionym
polskim tak się wyraża.
„Oprawa pokoików [illegible]
dość staranna [illegible]
znaleźć można w tym dz[iale]
dziale kilka dzwonków starszych
[illegible] i rękopisów
ciekawszych [illegible]
w napisie na [illegible], ale
tak wysoko, że dostrzegłem go
tam okiem dopatrzeć nie
podobna. Dalej [illegible]
[illegible]kiego, Obrazy Wie-
niawskiego, kilka fotografij
dobrych kompozytorów, kilka
nasze [illegible] takich o których

Ks.⁺ Józef Borowski [illegible]
omyłka dzwonka ma być Brzozowski

niż dotąd nie wiedział i dotąd nie widział, nie będzie znaczny zbiór podobizn artystów teatru warszawskiego, krakowskiego, lwowskiego, poznańskiego i teatrzyków ogródkowych oraz wiele ukazów warszawskiego, ciała baletowego"

Ale ale ... o mało, że nie zapomniałem nadpełnić wzmianki z tym udziale wiadomością że znajdują się tu również podobizny pp. Michała [illegible], Jana [illegible], Józefa [illegible] i [illegible]"

Taka zakończyła się katalog wydany przez komitet nowy drapacz nie objaśnia nas o tych osobistościach, co one znaczą i czemu się wymienione w sztuce polskiej zasłużyli . . . .

104.

Monumenta medii aevi Historica Res gestas Poloniae
Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa 1257 – 1506. Część pierwsza wydał i przypisami objaśnił Dr Franciszek Piekosiński. Kraków 1879

nie mamy.

[illegible]

Kodeks dyplomatyczny Małopolski tom II 1153 – 1333. przez Dr Franciszka Piekosińskiego

nie zawiera również nic.

tom III nie zawiera również nic.

tom IV Najstarsze księgi i rachunki miasta Krakowa od r. 1300 do 1400. wydali

108 Ks. Ignacy Polkowski i Ks. Józef Szujski w kwietniu 1878. —

I Księga Proscriptionum et Gravaminum miasta Krakowa z czasów Kazimierza Wielkiego 1361 – 1370 r.

— ~~Pros~~ W księdze akt katalogowanej „Item proscriptionis anno Domini millesimo CCC sexagesimo secundo" 1362 pomiędzy innemi znajduje się:

Feria VI ante Dominicam Invocavit hanus sia nullo proscriptus pro homicidio ex parte Alberti Citaristae.

str. 6 fol 4.

Notandum quia anno Domini m ~~?~~ CCCLXVI in crastino

Ascensionis Domini Johannes
Gol Dinstein advocatus violenciam
fecit et introlit Dorinsschacz qui
judicaliter acquisivit ab formas
pignoris cerevisiam potius dyabolis
jacentem in quodam cellario famos
personem de praga consignato
sera dicti Johannis, quam seram
dictus advocatus rupit et cerevisiam
recepit.

Item .. Caposta fistulator qui
quondam .. dominis consulibus
in consilio sedentibus in pretorium
agitavit et ibidem letaliter vulnera-
vit, cum ob id debebat decollari,
tunc ipse goldinstein manuit
dominum suum dorarschalum
qui apud dominum regem

intercessit, quod dominus rex
mandavit eidem fistulatori eruere
oculum et sic ipsum contra pacem
civitatis salvavit nec etiam
emit sibi oculum praefatum.
str. 11 fol. 8 Item 4 XVII (1367).
Eodem anno dominica ~~post~~
d'co post circumcisionis diem
Dni Petrus Rewfenkoit carpenta-
rius proscriptus . . .
str. 12.
Eodem die Lucas tympa-
nista domini procuratoris pro-
scriptus pro vulnere campi-
ex parte Stephani fistulatoris (?)
a. 1370.
str. 20 fol. 12
Eodem anno feria quarta infra
octavas beati Martini con-

fessoris [illegible] cytowana prae-
scriptura pro ulnarii camp. ex
parte patris suum Reychardspinner-
nes.

— Zestawienia Rachunków
miasta Krakowa z lat 1390–
1393. 1395 – 1405.

— (Str. 251. kiedy.)
1390 Distributa
na str. 292 predpras
53 Racio fistulatorum 179 mrc
na str. 290 w objaśnieniu do
pozycji tej: „Wspomniani są
w pozycji tej fistulatores:
Swaitke, Anport, Wacław
Claus, Synecz, Brigbord
Gromacz, Kosnb. Brigand
Kurdziel Bartholomeus bucci-
nator.

str. 295

Rok 1391 Distributa.

str. 296 poz. 49

Ratio fistulatorum 95 mrc. 18 gr. do 49 wypłacania (przypisek).

Fistulatores. Wacław, Śmoczig, Brigand, Śli-mak, Gromko, Florek tamburinator Bartholomeus.

Rok 1392. Distributa

str. 301 poz. 70. napomniano w rachunkach „Fistulatores 108 mrc 24 gr. (jednakże fistu-latorom nie ma wypłacania, i że dopisek do nich nie ma na napisie.).

Rok 1393. Distributa

str. 305 pod poz. 521 Fistulatores 198 mrc 18 gr.

str. 006 ad 54. Item Gramkowi
epistolatoris Dni Regis Date sunt
11 marce quatuortemporibus
Cinerum de mandato littera-
toris Dni Regis.

— ~~tom~~ V

vide prod tom I

~~tom~~ VI

Codex epistolaris Vitoldi
magni Ducis Lithuaniae
1376–1430. Collectus
opera Antonii Prochaska

niema nic.

~~tom~~ VII

~~niema nic~~.

Kodeks tych tomów nie ma-
my w Krakowie —

nic zawiera

nic.

112.

tom VIII

Kodeks dyplomatyczny katedry krakowskiej —

nie zawiera nic.

tom IX

nie zawiera nic.

tom X razem z IX

Kodeks dyplomatyczny małopolski tom III przez Piekosińskiego.

nie zawiera również nic. —

tom XI brakuje go w bibliotece Jagiellońskiej.

Biblioteka Warszawska rok 1890

nie ma nic.

Biblioteka Warszawska rok 1891.

tom I nie

tom II zeszyt 3 str. 462

zawiera Fryderyk Chopin

w świetle krytyki angielskiej

przez <u>Władysława Zeleńskiego</u>

N.B. ~~Zad~~ Zdaje mi się że rozprawa

ta obejmująca 39 stronnic w <u>IX</u> Roczn. „

Dziełach zdyskwalifikowana jest w

pióra Pawlińskiego w r. 1891

całości. Wyjęt pomnaża się od słowa:

„Śmieszności uzasadniające Dzieło

Fryderyka Niecksa". — Wiadomość

o tej rozprawie podał Kłosiński w r. 1891 w całości

tom <u>III</u> i <u>IV</u> nie zawierają

nic

Biblioteka Warszawska

rok 1892

nie zawiera nic.

114. Przegląd muzyczny

Lwów 20 stycznia 1877. Redaktor odpowiedzialny Bernd. Schwarz

N. 1 z 20/1 1877. — Od Redakcji — O śpiewaniu muzyki według artykułu d. Hübnera w ostatnim czasopisma muzycznego. — Z powodu zgonu Stanisława Kasińskiego. — Lwów d. 10 stycznia 1877. (Sprawozdania z koncertów w tym czasie odbytych) zgwiezda — Opera lwowska — pana Wł. Wysockiego wiadomości rozporządzenia, nie raz opera we Lwowie może lepiej stała — nie zawsze znaczny niepokoju) — Kraków 10 stycznia 1877 korespondencja podpisana lit. h.–z. „Nasze teatra. muz. po ostatniej nuty zmiany Krakowie

zmianie firmy „Lutnia" na
„Towarzystwo muzyczne" pod
przewodnictwem ks. Aleksandra
Czartoryskiego a dyrekcją St.
Niedzielskiego zupełnie się
rozwinęła. W szkole jest obecnie
120 uczniów i uczennic.

Prowincya —

W Tarnopolu zawiązało się
związek Towarzystwo muzyczne,
amatorów muzyki. —

Stanisławskie narzędzia mu-
zyczne. W dzienniku pras-
kim „Bohemii" z r. z. znajdu-
jemy wielce zajmujący. Dla nas
wiadomość że u fabrykanta
instrumentów w Pradze
p. Antoniego Sitka oglądać można
piękny zbiór instrumentów

smyczkowych, które pod rękami
tych mistrzów polskich wykończone
a wykonane zostały w Polsce.
Różnią się też instrumenta od
dzisiejszych nietylko kształtem
zewnętrznym ale i całą budową.
Data ich wyrobu przypada na czas
od r. 1579 do 1655 wobec którego to
faktu nabierają one tem większego
znaczenia w dziejach rozwoju
przemysłu muzycznego, gdyż
w owych czasach sławna później
fabryka instrumentów smyczkowych
Amatich w Cremonie była dopiero
w zawiązku, zaś fabryka w Brescii
nie miała jeszcze rozgłośnych
później sobie zjednała sukcesyi
z jakiego się pozbyła tam kwestyi
jeśli w Polsce we ...

kiedy w innych krajach spoczy-
wał jeszcze w kolebce. Na dnie
instrumentów o których mowa
znajdują się kartki z nazwiskami
artystów polskich, którzy byli ich
właścicielami, w jednym z kon-
trabasów wewnątrz napisano języ-
kiem polskim (sentencya). Bliższe
poznanie tych instrumentów
mogłoby bez wątpienia dostar-
czyć także ciekawych a nie
znanych może dotąd szczegółów.
Tow. do dziejów rozwoju sztuki
muzycznej w Polsce. —
— Ks. Leonard Solecki wydał świeżo
„Elementarz śpiewu i teoryi
muzyki" aprobowany przez gali-
cyjskie Tow. muz. we Lwowie
Cena 60 ct. Lwów 1877.

u Wilda wyszły: na Piano.

Mikuli op. 3. Mazurka (As dur) dedic. a Jaśnie Wielm. księżnie Hedw. Lepicka 75 ct

dto op. 4 Mazurka (Z moll) dedic. a Jaśnie Wielm. [illegible] Izab. [illegible] — 80 ct.

Do śpiewu

Madejski M.

Tajemnica Piosnki z komedji
„Dzwonka Pana Proboszcza" 45 ct

Przegląd muzyczny N 2 z 20 lutego 1877

Do Redakcyi [illegible] muzyki [illegible]

O wykonaniach [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]

Lwów 15 lutego 1877. [illegible] do —

— O Konkursie Pianistów

..... Z tem większą więc [illegible] i z pozwoleniem [illegible] do sprawozdania z [illegible]

koncertów danych we Lwowie

Dnia 6, 7 i 9 lutego [illegible] jedzenia z trzech, [illegible] na [illegible] o [illegible] nocy i niespokojnej [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] do mu-zyki; to też już w 9 roku życia jego matka (siostra [illegible] pułku Edwarda Wolfa) [illegible] tego [illegible] do Paryża do konserwa-torjum, gdzie się dostał pod bez-pośrednim kierunkiem Marmontela, któ-rego klasa [illegible] lat [illegible] [illegible]

utalentowanym uczniem,
tak że wszystkie nagrody tam-
premiowane przypadały jakby same
z reguły uczniom Clavela.
Z tem większą też gorliwością i
sumiennością zajął się Massart
naszym rodakiem poznawszy
w nim talent niezwykły a skut-
kiem tego było że natenczas
w r. 1846 nasz Henryk [illegible]
jedenastoletni otrzymał
pierwszą nagrodę.
Bawił wówczas w Paryżu
sławny Charles de Bériot
słynny skrzypek, ojciec nowo-
szej szkoły flamandzkiej a wówczas
profesor konserwatorium w
Brukseli.
Staraniem matki Henryka

i jej brata C. Wolfa [illegible], uzy-
skać pozwolenia postawienia
[illegible] malunku [illegible]
w [illegible] nowej sztuki, którem też
natychmiast zaczął, aby mu coś
zagrać. Odegrał utwory młodych arty-
stów i [illegible]. [illegible] prosto [illegible]
[illegible] odkryciem pierwszo-
rzędnego talentu, i zaproponował
malarz, że go weźmie na ucznia, za-
bierze ze sobą na swój koszt do
Brukseli i tam utrzymywać
będzie; było mu tylko szkoda [illegible]
jako [illegible]. [illegible] mał-
ka przyjmuje tak [illegible] pro-
pozycję otwartą, a [illegible]
nie [illegible] jego mło-
dzieńczy nie będzie. Z tem
większem zadziwieniem

spostrzegłszy że ich prowincjonalność.
Zapytany o przyczynę oświadczył
że nie przyjedzie do Brukseli.
„Zamknąłem się — mówi on —
tylko z mojem doświadczeniem
nieograniczonem (Massartowi)
nie umiałbym na niezgodność
powracać po tem, kiedy udam,
nigdy może już nie wiele mu,
niego nauczać się do tamtego ++
aby potem odwykać od nauki
[illegible]." Na nie [illegible]
i [illegible], [illegible]
się [illegible] nie [illegible] lepsze,
po [illegible] u Ili. [illegible]
niż [illegible] [illegible] się na
[illegible] lekcję do Massarta.
To z [illegible] [illegible] sprawia,
Na całe szczęście. — Massart

rozczulony wspomina pierwszego
malca a sam udaje się wprost
do jego matki i z całą stanowczo-
ścią oświadcza się o rękę dla
na zawsze nie doznawał aby
dla materjalnych korzyści wyrzeczono
ciotki jej na karjerę jego naszego
nie wiedzieć o to samo co jej ojca,
więc Daniel postara się on
dla swego ulubieńca i w Paryżu,
ale nie doznawał by inni odbierała,
bo przebywały za jego dziećmi.
Niedaleko też ani na pożegnanie
z opowiadania Dr. de Danwale co
nadzwyczajnego tego wielkiego mo-
się przez lat następujących biorno,
mi wystąpieniami stanowczymi,
zaczęła dnia otrzymałe i przedawno

w 1862 r. rozgłaszany Kuchenmeister prze-
bywał w Ofen, gdzie w ośmiu miesiącach
później urodził Konrad Conrad pre-
zpiewak i ~~w~~ dzieciaki go wiedzieć mu
uważ tak jako wykonawcy polskiej.
Miło przyjęty był przez mnie często
gdy nam po Dunaju gościł
zapamiętana się w Dalików, z przy-
tyjego Konrad raz mając w
stronniki w Polsce nie wie
przypadkiem co się stało z naszym
jedynym talentem jego kompozytora
którego prześladowania losy
w Paryżu był odznaczony a zapomnian-
szy jego nazwisko nie może
zasięgnąć o nim wiadomości.
„Nie znaleziałam wówczas
przy „rue de la Paix" G. tch.
„A małe gest Pan z

koncert paryskiej w naszej kom-
pozycji — Tak jest — Gdyż tam
miałem dni pewne z panem"
„Będę tak [illegible] powiedział Pan wystą-
pić mimo [illegible] nam w [illegible]
nauczyciela chociaż mówiono
o [illegible] być może [illegible]"
I tak przeszedł [illegible] artystycznie
[illegible] co do miejsca [illegible] [illegible],
[illegible] i artystycznych [illegible]
[illegible], której treść [illegible]
za [illegible] przyjąć i od ręki
w [illegible] [illegible] z [illegible].
. . . . (Opowiadanie [illegible] [illegible]
[illegible]) — „[illegible]
jak przypomina sobie [illegible]
w r. 1848 w Dreźnie u naszego
<u>Karola Lipińskiego</u> u którego
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

swe uważanie wykształcenie.
Jako typowy niejako przykład
na tę scenę gdzie porywisto,
nie jednej z pierwszych opero-
wych kompozycji Ryszarda Wagne-
ra Karol de Jasiński znalazł
nik znanego swego klasycyzmu,
nie tamującego charakteru
wyraził Wagnerowska ...
zyk prozaiczności: "Tonącego
ba ... ... bić
akompaniament na skrzyp-
cach a oni nabyli grać
tęgą melodyjki." — W napisie
równej jedna z ostatnich wych
kompozycji skrzypcowych K.
Lipa. ... Do zie-
bie ... grać. ...

jeszcze równo 12 latami w którym co
tego dnia, ogromnie wiele robił
z matką [illegible]
dziennie jeszcze był zgoła i bardzo był
nadzwyczajnym zmęczony.
Przyszedł raz do mistrza Jana
[illegible],
[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
i [illegible]
[illegible] gdzie matka
[illegible]

Wszystkich zacząłem się pytać na
wystawie masonicznej. Ale
starszy dyp. w naszym salonie rzekł:
Nie mów nikomu, ani słowa,
twarzą wypowiedziałem mi
znowu do siebie a tego pana,
nie od niego ~~[illegible]~~ słuchałem
i wymagać miałem prawo".

— Dak. nad.

N. Dalszy N[ru] Krakowa.

— Koresp. z Krakowa

Dnia 17 stycznia 1877 dał
Władysław Żeleński z Krako-
wie koncert kompozycji swoich
[illegible] Stanisławowa

Tutejsze (Stanisławowskie) To-
warzystwo muzyczne [illegible]
[illegible] w r. 1870 założone [illegible]

mość mają z nami tylko zło-
niem [illegible] wspólnego wrogą
Dziś wspólna walka [illegible] którym
między nami i [illegible] wrogiem
Rosją.
Wiadomości bieżące z
Rumunii braki [illegible].
[illegible] polskich dołącza[illegible]
[illegible] sprawozdaniem [illegible]
[illegible] zgodnym. Tam. ma.

Goniec teatralny pismo ilustrowane poświęcone teatrowi sztukom pięknym i sportowi. Wychodził raz na tydzień. W grudniu 1876. N. 1. do 5. ... Redaktor i wydawca Józef Naimski
N. 6 z 18 stycznia 1877.

Bieżąca opera. Personal opery składają Panie Bronikowska, Dobrowolska, Gabi, Marco, Sziroma, Wojanowska, Skalska, Liona, Panowie Bronikowski, Grodecki, Censki, Grocki, Kozłowski, Miłkowski, Rawicz, Turczyn, Wojnowski, Zakrzewski, dyrektorami opery są pp. Al. Zarzycki i Sziroma.

Chór [illegible] składa się z 18 chó=rzystek 25 chórzystów i 14 chłopców [illegible] sopran [illegible] chórem jest p. Wajnowski.
Orkiestra składa się z 58 członków kapelmistrzem jej jest p. Fr. Sienkiewski. Soliści są: Brochman, Kozłowski, Bromkowski (I skrzypce) Kohlman wiolonczella. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] – [illegible] „[illegible] i [illegible]" „Noclegi w [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] H. Jarockiego.
Honorowym Dyrektorem chóru jest pan K. Hoffman w chórze śpiewa 24 osób. –

W Kownie Pani Emilia Czechowa, aktorka dramatycznego artystycznego przygotowania.

W Warszawie Pani Teodozya Trzcińska Sokołowska aktorka. Przedniemi występami swemi w Łodzi zdobyła sobie wyjątkowe uznanie publiczności i prasy.

Gwiazda No 4 z 25 stycznia 1877.

Monachium. Świeżem sprawozdaniem dowiadujemy się, że młody Polak Dominiecki rodem z Król. zakładu muzycznego, pianista, który występami swemi celniejszymi w teatrze zdradził pierwszorzędny talent dramatyczny, nie ma na aktora [illegible] przyszłość.

Goniec № 62 z 8 lutego 1877.
Duch wojewody Ludwika Grossmana w wiedeńskiej komicznej operze. — Znowu całkowite zdobył tryumfy.
Grossman, którego po pierwszym przedstawieniem Ducha 10 razy wywoływano.
Niektóre numera muzyczne były powtarzane nie tylko na pierwszej lecz i na następnych przedstawieniach — pomimo że operze p. Charles-Hirscha żaden z artystów nie wzniósł się nad miernie oddanej roli. Ogół tak [illegible] [illegible] z prof. Hanslikiem na czele

w Neue Freie Presse i
Gehring w Deutsche Zeitung.
wyrażając się korzystnie o talen-
cie kompozytorskim. Wszystkie
pisma i dzienniki z pochwałami
Za granicą i tu, nieprzychylne
tu mimo to Dzieło wyjawiony
w krajowej krytyce się
nie rozpoczęto i owszem
nawet się kilku zyskało uz-
nanie.

Gr. Smólski.

Goniec N 8 z 22 Lutego 1877
Fotografia: Ludwika Gross-
mana pod tem notka
biograficzna — (wyjątek)
W r. 1868 artyści warszawscy,
stawili po raz pierwszy operę
Grossmana: Rybak z Palermo.

przedtem jeszcze napisał
muzykę charakterystyczną
do „Maryi" Malczewskiego.
1870 r. wystawił operę D[illegible] naje-
wną na scenie Warszawskiej.
Urodzony jest w Turku
gub. Kaliska a brata Teona
mi Dzierżanowo w Kaliszanina
jest nazwiskiem Przygodzka-
gana — Obecnie ma
już gotową nową operę
„Kornel Hamilton"
oczekującą przedstawienia.
(Wiadomości) Kł. M. Pr.
Przegląd N-12 z 22 Marca
1877. Fotografia
P-ni Danieli Petrowickiej
przy tem biografia.
rysownika W. Dobrskiego

W latach 1862 i 1864 pojawiała
się jeszcze na estradach koncerto-
wych także jako [illegible]
na się [illegible] z tego,
czasie Władysław [illegible] udaje się
do dalszego wykształcenia
za granicę ~~do konserwatoryum~~
skąd w roku 1865 do kraju
i debiutuje w Warszawie
w Paryżu pod [illegible]
i Fontana śpiewa na wieczorach
[illegible] w [illegible]
i Rossiniego z wszystkiemi pro-
wadzeniami. Dalej udaje się
do Lampertiego a następnie
pod [illegible] w Medyolanie
w roku 1865 do Warszawy w której
debiutuje — lecz pozostaje tu na-
[illegible], udaje się i od-

Dając w ręce impresariowi.
Śpiewała potem cały z powodzeniem
w Wenecji, Padwie, Bolonii, Li-
wornie, Barcelonie, Rzymie
Palermie, Konstantynopolu
i Bukareszcie. Wreszcie
w r. 1870 otwierają się dla niej
podwoje della Scala gdzie śpie-
wa z powodzeniem cały sezon
zimowy partye koloraturowe.
między temi Meyerbeera "Di-
norę" 16 razy. W 1870 przedsię-
biorca Strakosch udaje się
do Ameryki. – W r. 1872 dyrekcja
powstającej we Lwowie opery
polskiej angażuje ją gdzie
występuje z powodzeniem
W r. 1875 dyrektor Pollini po-
zyskuje artystkę świetną

stanowisko w swej trupie, któ-
re tak ją pozyskawszy, udałam
i śpiewała w przeszło w 20 mia-
stach za granicą (w Niemczech)
z powodzeniem. Po powrocie
do kraju śpiewała tam przeszło
rok jeden — później udaje
się do Warszawy. — W roku
zeszłym śpiewała u Rawomie.
Gwiazda N 15 z 12 Kwietnia 1877
Portret (fotografia) i nie mó-
wiąca biografia Wandy
Miller Czarkowskiej
Gwiazda N 18 z 3 maja 1877
fotodruk Bronisławy
Dowiakowskiej (Klimowiczowej)
i biografia — Jako narzeczo-
nica Bratkowskiego przed
16 rokiem życia w r. 1858 —

operze „Stradella" debiutowała
po raz pierwszy na scenie
Warszawskiej z powodzeniem.
Śpiewała Donnę Annę i Zer-
linę w Don Juanie, Mał-
gorzatę w ~~Fauście~~ Hugo-
notach, Halkę, Normę
Żydówkę Rachelę i t.d.
(Koloratura i lekko liryczna)
Bardzo muzykalna — w
ciągu 48 godzin wyuczyła
się kontraltowej (a więc
nie przypadającej nawet
do natury głosu) roli
Ammeris w Aidzie.
Gonteco 8 2/a 24 maja 1847
Fotodarska Józefa Wiśniewska
z Wrzesińskich krótka nieznana biografia (szkicowa)

Gwiazda N: 23. z 7 czerwca 1877.
Kaliksta Ćwiklińska zamężna
Bałucka [illegible]
[illegible] w Krakowie, która
miała zamiar wystąpić na
scenie. Grała w teatrach ama-
torskich nadał jej pożądanego oby-
cia się na scenie. Obdarzona
[illegible] udał
się do niej z prośbą o przyjęcie
jednej z głównych partyi —
Przyjęła, wywiązała się znakomi-
cie, a krytyka bardzo pochlebna
i przychylność publiczności sprawiły,
że z amatorki stała
się rzeczywistą artystką — jako
primadonna krakowskiej
operetki przez lat 6.
Przed [illegible] grała 21 raz

na biblioteki Dr. Bełmickiego w
przechowywania zmarła w
lutym br.

Gazeta N 23 z 14 czerwca 1877
fotodruk i mała biografia
Daniela Filoborna
tenora opery Warszawskiej
śpiewał i we Wiedniu.

142.

Gazeta Muzyczna i teatralna wychodziła od pierwszych dni Października 1865 do końca Marca 1866 r. pod redakcyą Tomasza Leo Kom– Warszawa 1866.

Z powiastki (nowelki) „Ojciec, [illegible]“ Dowiadujemy się że śpiewaczka najpierw Krzyżanowskiego a następnie w Krakowie ~~Sz~~ była z domu <u>Magdalena Łazarowska</u> córka właściciela zagrodowego poznała się z Domińskim w ~~Wilnie~~ [illegible] i ~~wyszła~~ (romans potem w Wilnie na [illegible]“ nie Krzyżanowskiego przybyła jako śpiewaczka gdzie [illegible] na scenie na <u>[illegible]</u>

Nr 2 Gaz. Warsz. i kart. z 13 Paźdz. 1865.
Za doniesieniem gazety Warszawskiej
odbył się ten koncert na ~~dochód~~ Dz. 8 ~~...~~
Wacława Prochaskiego który przez
26 lat był prawie w ... chórowym
przy teatrach w Warsza-
wie - z powodzeniem ...
— W Piotrkowie w Dobrach
... zmarł
24 września 1865. Franciszek
ks. Sołtyk w wieku lat 82
znakomity artysta skrzypek
uczeń Lafonta w Paryżu.
Przedstawił ...
także ... kompozycji
naszej ... kontrapunkt -
ola, ... forte ...
... ...
... ... z ...

również znakomitemu
amatorowi Antoniemu
Walnowi.

Józef Nowakowski wspo-
mnienie pamiętne pana
Ignacego Krzyżanowskiego.

J. Nowakowski urodził się
z biednych rodziców włościan
Mniszek w Sandomierskiem
za pośrednictwem wuja swego
Skibińskiego przewodniczącego
Kapeli kościelnej oo. Cystersów
w Wąchocku umieszczony
tam zapewne zaledwie może
się nauczył grać na fortepia-
nie, a następnie w ...
studiować - tak że
wkrótce w prasie Batorskiego
Kapeli wliczony został.

Następnie pozwolono mi jako
małoletniemu do Radomia
a następnie Sandomierza.
Tam na balu w Opatowie po-
znałem się z starostą Karwowskim
który zaprosił go do natychmiastowego
fortepianu a przekonawszy mu-
zyczności jego zdolności - ofia-
rował pracę nauczyciela
fortepianu dla swych dzieci. —
Niedługo potem pokochałem się w có-
rce pana Karwowskiego
Klementynie i ...
przeszedł został do szkoły mu-
zycznej Warszawskiej. Ukoń-
czyłem ~~naukę~~ i grę na forte-
pianie uczyłem się u Józefa
Kompozycji u Elsnera.
Po kilku latach nauki

opuszczając konserwatorjum
wystąpił na popisie publicznym
z własną uwerturą na orkiestrę
napisaną. Wkrótce prowadził się
z zawodowemi nauczaniami a sam
kształcił się na fortepianie i pro-
bował w zawodzie kompozytor-
skim.
Z ciężkiem przeświadczeniem Chopina
i wsparty jego szczodrą pomo-
cą [illegible] spróbował szczęścia i
za granicą, jako że tamtejszy
[illegible] udał się w r. 1833 do Paryża.
O tej wycieczce wspomina,
[illegible] krótka wzmianka w
dziennikach owej epoki
„ D. 12 maja br. Prof. Nowakowski,
zakontraktowany grał

na fortepianie w Konserwatorio
danym przez tak zwane
„Société académique des enfans
d'Apollon" w organizacyi tonu.
otrzymał pomoc mego napisanego
przez uczniów których
nemmi przez publiczność zo-
stał okrzyty oklaskami a to przez
publiczność złożoną przeważnie
z najpierwszych kompozytorów
profesorów i artystów muzy-
cznych. Tegoż wieczora wykona-
no Trio 2 nowego mego pisania
które z równem powodzeniem było nagro-
dzone oklaskami. Warszawa może
być dumną biegłego fortepianisty
i wybitnego w niem kompo-
zytora etc.

N° 3. z 20 Grudnia 1865. Ciąg dalszy

Nowakowski zostawał
znów tylko w tonie pierwszego
rzędu na prowadzeniu oddzia-
łu [illegible]. — Zakończony
[illegible]
i dyplomem na artystę. Towa-
rzystwa „Dzieci Apollina"
wrócił do Warszawy. W Paryżu
jednak z [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible] jego
[illegible] profesjo-
nalności [illegible] między
dyletantami a [illegible]
[illegible] lekcji a [illegible]
próbował [illegible] w różnych
gałęziach literatury [illegible].

w r. 1841 mianowany przez
władzę edukacyjną nauczy-
cielem fortepianu przy in-
stytucie aleksandryjskim
wychowania panien, które
[illegible] w [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
Do tej to epoki [illegible] na-
leży jego [illegible] [illegible] [illegible]
na fortepian z wtórem [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible], wykonywane
[illegible] szczególniej [illegible] [illegible]
[illegible] w którym [illegible]
[illegible] [illegible] Drezdeńskiej
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] się w sposób
[illegible] przyjaźni.

„Sumienie artystyczne mego"
nie mi nakazuje, że wzorowej
sztuki granej poziomie twórcy Tad.
Nowakowskiego, wielce mnie
zajął. Sztuka utwór nader świe-
ży i efektowny, dwa rozdzial-
niej początkowe jego następuj
[illegible] się [illegible]
dziecinnie, jak mo-
wa ostatni, polecając należy
do pięknej salonowej muzyki".
Napisał także i symfonię.
Pamiętamy następnie [illegible]
[illegible] z praktyką [illegible] talent
jednego z lepszych uczniów
[illegible] Kazimierza Wernika
(zbył wezwanie dla sztuki
zgodnie) do wyższego stopnia
doskonałości postanowił

przy jego pomocy też powinno
w kraju i za granicą szeroko
wiele prac kompozytorskich.
Na koncercie p. Wernika
w styczniu 1846 wystąpił
z pianową częścią symfonii
od innej, drobniejszej ...
muzykami fortepianowemi
... pieśnią „Schubertha"
„Upiór" (erlkönig) wybornie
przeszedł się i ... [illegible]
W Berezowach w Dorzecznie ...
... wykonana ręką
Wernika na granicy nie
będąc wykonanie z ...
przyjemnie ... [illegible]
analogię. W Pożyczeniu ...
... grał Wernik jego
utwory a ... [illegible]

152.

przez jego [illegible] [illegible]
w [illegible] [illegible] nie tylko w
Niemczech ale i w Prusach.
Przez zawiązanie się obecnie
z [illegible] [illegible] muzycz-
nego [illegible] biorąc
udział w koncertach [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
przeszło kompozycya swe
[illegible] rozumienia
krajowego w stylu religijnym;
Poszedł na skrzypce orkiestra
[illegible] zwrócił
na siebie uwagę wielbicieli
poważnej muzyki. W r. 1860
mianowany na ~~[illegible]~~ profesora
fortepianu w inst. muzycz. był
nim przez lat 3 to jest do
swej śmierci [illegible]

na [illegible] [illegible] [illegible]
w [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
N 4 z 27 [illegible] 1865 [illegible].
Kompozycje [illegible] [illegible]
dochodziły liczby 30. [illegible]
w [illegible] [illegible] na fortepian
[illegible], orkiestrowe, jak [illegible]
nie [illegible] od [illegible]
na fortepian i skrzypce, kwar-
tet na fortepian z wtórem
instrumentów smyczkowych
kwartet smyczkowy, pieś-
ni i muzyka kościelna.
W przeciągu tym ostatnim [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
a które wielkie powodzenie
[illegible] „Wanda" [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

z wydanych zaś za granicą odznaczyły
się trzy romanse wytłumaczone w Berlinie
a mianowicie Pieśń z Gondoli, Cicha
dzwa i Niecierpka. Posiadał także
wiele w zwiedzaniu muzyki koncertowej
odznaczają się wzorową zgrabną
mistrzostwa łatwością i przyjemnością
odpowiednią całości.
Oprócz tamtego a licznych jego utworów
wyróżniają się utwory fortepianowe
a między temi ok. 10 [illegible] polonezów
ok. 14 dwa polonezy z których pierwszy
otrzymał sprawiedliwą ocenę
Roberta Schumanna który ją wskazał
na nowo [illegible] i rozpowszechnił,
mianowicie – Pięć walców salonowych,
które odznaczają się zwięzłością. O tym,
iż wyżej wspomniane z kompozycji w
koncercie często być mogą.

toż samo i op. 54 „Papillon" utwór
na wzór Webera „Perpetuum mobile"
[illegible].
Kompozycje do śpiewu ze znajomością
napisane.
Uwertury i Dziełka twórczy kom-
pozytora. Nowakowski umiał
doskonale oddawać pięknym
orkiestrowym kolorytem itp.
Schuberta „Erlkönig" Chopina
Scherzo i tegoż Polonezy.
Szkoła na fortepian Nowakowskiego
w pierwszem wydaniu była prostem
tłumaczeniem metody Hüntena
w drugiem zaś zaopatrzono do współ-
udziału kolegów i ich z chęcią wza-
jemnie z radość nieopisaną. Żona
Nowakowskiego a moja — —
Dawniej żeś o tem — —

przedmowie nie wspominano. Dzieło to jest rzeczywiście znakomite. Co dotyczy ogólnego przeglądu na dzieła Nowakowskiego to wyznać potrzeba że kompozytor ten nie [illegible] do- wodów oryginalności, niepo- siadanej iskry świętej — brak mu widocznie namaszczenia — Pozbawiony wyższej samoistności Nowakowski oglądał się na innych nawet w naśladowaniu twórców mu- ~~[illegible]~~ stary [illegible] nam [illegible] za Chopinem to klasykom się [illegible], zwłaszcza Thalbergiem i Kalkbrennerem się posiłkował. Nie znać w nim skupienia własnego ducha a może jako [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nauka rozwoju muzycznego, nie potrafi myśla

ugruntować zasady społeczeństwa i uwzględnienie jego potrzeb, aby dorywczo się niepewność, trudności w wyborze celu i pewnej dążności. Pracującym z drugiej strony przyczynić im należy rzetelnego zamiłowania sztuki, zamiłowania pracy, gdy bowiem znajomość teoretyczna, znakomite wprawa, poprawność w stylu. Nie ukrywam to i nie wspominam ale obecność [illegible] i [illegible] i dla niego [illegible] się znajduje w dziejach sztuki polskiej.

Gazeta muz. i teatr. N 5 z 3 listopada 1865.

Towarzystwo muzyczne warszawskie.

Pierwszy myśl założenia Tow. muz. warszawskiego powziąć to w r 1822. Byli to zgłoszeni [illegible]

zamiłowani w muzyce, który
do wykonywania mianowanie do
większych utworów muzycznych w
towarzystwo się przyczyniło. Założono
statuty i podano do Rządu o ich
zatwierdzenie. Odpowiedź nie
nadeszła przez 2 lata utracono w
końcu nadzieję i posyłano do-
ozonu. W r. 1824 przybył do Lwowa
Wolfgang Amadeus Mozart (syn)
a stale tu osiadłszy powziął
zamiar przyczynienia miłośnikom
muzyki w towarzystwo muzyczne
na celu wykonywanie utwo-
rów orkiestralnych. Braki nowo-
ści orkiestralnych.
zkła mi'a zaproszonym osobom
wniosku dawcy skupił około-
nam i tak urosło jej do tysiąca.

Przestano dawać wieczorki muzykal-
ne, lecz tylko w obrębie kółek pry-
watnych — Dwór ort oddzielił kół-
ka muzycznego się rozeszły. —
W r. 1835 wrócono do pierwotnego
przepisu i wstrzymywano osobistości
które tą myślą gorąco się zajęły, wy-
robiły pozwolenie u rządu za-
twierdzenie statutów a to-
warzystwo ukonstytuowało się.
Przedstawiano wiele utworów
klasycznych z całej szkoły.
Lipińskiego, Beethovena, Kesslera,
Kunstgebera zaznajomiło się z
nowej epoki. Około 1842 odjechał
Lipiński, umarł Baselung,
ustąpił Kessler, a za nimi i
prawdziwi twórcy zakładu. Towa-
rzystwo dostało się w ręce

160.

Dyletantów. Bawiono się. W r. 1848
zgorzało archiwum biblioteka
zniknęły fundusze i towarzystwo
się rozwiązało. Ta konieczności,
swej epoki. Długa przerwa się od
r. 1854. Podniesiono projekt wzno-
wienia towarzystwa. Zakładający byli
porozumieniu rozsądnikami tej
i ochotnie. jest biurokratyczna.
Wzięto się energicznie do dzieła
Zbierano wszędzie administracje
cyjnej danej funduszu, rozga-
nizowano sekcję. Parlamentarną-
no ukrojenie, uchwalono akt no-
wego miasta, utworzono sąd
wewnętrzny jako w jakiemi mi-
nisterjum. Andrzej [illegible],
mianowany [illegible] o poradzie ~~[illegible]~~,
tajnego dyrektora.

Wybrano na dyrektora bar. Kahlberga
który zrozumiał że Towarzystwo
bratnią Dreszą i zaangażował po-
mocnika nowego. —

Gaz. Muz. i teatr. N 10 z 8 grudnia 1865.

Artykuł Dürrze (Józef 2 N^ra).

Józef Elsner jako kompozy-
tor muzyki kościelnej: przez
S. Stanisła. — Sławia Elsnera
jako nauczyciela który przed tym zawsze u-
dano.

Gaz. Muz. N 12 z 29 grudnia 1865.

Otton Łucznik opera w Saskach
słowa Jana Chęcińskiego, muzyki
Stanisława Moniuszki. Treść
z czasów przewidzi Damana
„Otton Łucznik" — uwertura
złożona z tematów orkiestrowych — Szczegółowy
rozbiór tej opery zamieszczony

we N° 13, 14, 15 i 16 pisma Adolfa Pognackiego.

Gaz. Dom. i Szkoły N 15 z 12 stycznia 1866.

Dowiadujemy się o mającym nastąpić przyjeździe do Warszawy pana Kleczyńskiego (ucznia Józefa Krzyżanowskiego) który wyjechał przed 5 laty do Paryża dla doskonalenia się w grze fortepianowej. W Konserwatoryum otrzymał drugą nagrodę. Przed paru laty dawał koncert w Paryżu. Przyjazd jego da nam sposobność oceniania jego postępów... Kleczyński podobno pracował głównie nad wtajemniczeniem się w genialne utwory Chopina.

Ks. Ig. F. Dobrzyński zamieszcza sprawozdanie „Kilka słów o twórczości i talencie Aleksandra Zarzyckiego . . . . . .

„Przypominają sobie owego Kossowskiego (wiolonczellista) Szczepanowskiego (gitarzysta i wiolonczellista zarazem) Bondarowskiego (kompozytora? autora pozostawionej da Pieśni D'umskiego) bo to o nich nie pisano! wiele to podobnej frazeologii nie wytarto! aby w podobieństwo wnioskować, iż to są gwiazdy polarne. Tu jakoś nas udało się wmówić że to są znakomitości. A nas którzy mieliśmy odwagę stanąć w opozycji nazwano niepoczy-chybnemi sędziami i niedalny

miernością. Coś się później stało
z tymi gwiazdami. Otóż wszyscy
bezpowrotnie, a ci którzy byli
najznakomitszymi protektorami
i krzykaczami ich pseudo talen„
tów wyrzekają się wszystkiego
i nikt do tej niedorzeczności
przyznać się nie chce; i bardzo
naturalnie kto przyjmie się
do arlekinady, którą szanowano,
na przedawnione lata z czasem się także.
Rzeczywiście i w pracy. —
Talent pana Karazskiego
posiada wszystkie przymioty
aby przekonać się, jest panem
swego instrumentu. Można,
nim nadzwyczajnej i najpewniej,
niejasno. . . . . — Zadziwiające —
Czy teraz wypada pozwolić

uprzedziés zamówienia problema-
nosić którą nie była na pierwszym
... Krasickiego dziele)
zaczyta zarafoi stanowczo O
którego doradzam czesania, i jako
najlepszemi zebrać się na 2
Rozsąd narodowo-oktyki — —
Gazeta Warszawska i teatr N 19 z 9 lutego 1866.
Materyały do historyi muzyki
w Polsce przez Kazimierza
Łady.

I Szkic historyczny o muzyce
w starożytnej Polsce.

Starożytni Słowianie znani
byli w historykom greckim i
rzymskim (jak Herodot i Ptolo-
meusz) Scytów albo Sarmatów)
zbliżonych podobieństwem mo-
wy i języka do Indyan, dzieli

swoją mitologią i bóstwo czczone
pod rozlicznemi postaciami.
Od czasów Lecha, Rusa i Czecha
przybyłych w te kraje około 550 r.
zwali się Polacy Lechitami. Pa-
nował w Polsce Krakus, Królowie
Leszek i Popielowie aż do czasów
Piasta obranego królem około r. 850.
Panowali następnie Leszek II
Siemomysł i syn jego Mieczysław
pierwszy król polski ochrzczony.
Przed przyjęciem wiary chrześcijań-
skiej była zasada dwojakiego po-
czątku, bo biały Bóg dawał wszystko
dobre a czarny bóg albo czart
wszystko złe. Czyż wszystkie bó-
stwa które miały swoje sym-
boliczne postacie, zkąd to u-
nich różne były wspomnienia?

Palili się tam święte ognie czyli zgliszcza. Podczas sobótek na wysokich górach młodzież śpiewała i tańczyła koło ogniska i skakała przez płomienie. Kapłani trudnili się wróżbą, zwąc ją także wieszczbą. Od wieszczb pochodzi zapewne nazwa gusła a stąd guślarze albo gęślarze pierwotni, przeto muzycy albo wieszczowie polscy.
Dalej w pieśniach ludowych zachowało się aż dotąd wiele nazw i wyrażeń z onej starożytnej epoki, historycy jednak nasi i archeologowie nie posiadają nic w całości naukowego, coby mogło dać wyobrażenie o

charakterystyczne tych starożytnych
pieśni i melodyi tyle przydatnych
dla historyi muzyki. Pierwsze
tego rodzaju pomniki znaj-
dujące się dopiero z naszego stule-
cia... i tylko w Polsce zapro-
wadził w Polsce (Cantus firmus)
śpiew gregoryański. — Hymn
Bogarodzicy. —
Pierwsze tedy ewangelie i pacierz
drugiego pismem tłumaczonym
od Cyrylla apostoła Bułgarów i
Morawców, i tłumaczone
te pieśni na język polski —
pacierz śpiewano przy koś-
ciołach i obrzędach. Dalej
rozumiano się w piśmie
Ewangelie i Kancyonału
z IX wieku [illegible]

kościelnemi bez wątpienia pisanemi
świadczą najpierw te księgi Ko-
ronnej Bolesława Chrobrego.
Co do pieśni zaś ludowych narodo-
wych albo ludowych wzmianki
o tem dochowane są w kro-
nikarzy, między innemi
że po śmierci Bolesława wiel-
kiego taka wielka żałoba w
Krakowie panowała, iż
nie było słychać ani śpiewów
wesołych ani piosenek dziewo-
częcych. W kronice Galla
i u Paprockiego znachodzi się
pieśń żałobna na śmierć
Bolesława II, pieśń wstępna
Kazimierza I, którą budził się
rał w czasie powrotu tego
króla, pieśń o wojnie ...

170.
Otóż walki Kazimierza I we
wojnie z Masławem opiewa-
wana w Polakom, pieśń
o szczęśliwej wyprawie Bo-
lesława III w 1109 r. na Pomorze
według Galla. Węgrów podaje
pieśń o Grodzie.
Pieśni religijne śpiewane
były po łacinie i po polsku
jakoby pieśniom towa-
rzyszyły organy znane już
w Polsce X wieku. Wre-
szcie używano trąb, kotłów
fletów i innych instrumen-
tów, było też mało także melodyj
z dawnej epoki. Muzyka
towarzyszyła wszelkim paradom dwor-
skim i innym narodowym uro-
czystościom

Królewie i wielcy Dygnitarze przyjmo-
wani byli przez wdzięczno takiej orkiestry.
Pierwsza o tem wzmianka znajduje
się w kronice Galla cytowana w
historyi Naruszewicza, gdzie jest
mowa o wjeździe Księcia Zbigniewa
do Krakowa 1096 r. Po umowie Włady-
sława Hermana ojca Bolesława
III i Zbigniewa mieszczanie miasta wyszli
w orszaku przygotowanym, składa-
jąca się ze śpiewaków cytar trąb
i kotłów.

N° 20. —

Pieśni religijne przewyższają swem
wiekiem dziedzictwo. Zakon benedyk-
tyński pierwszy zaprowadził zakony
i rozszerzał oświatę w Polsce.
Najdawniejszy zaś klasztor benedyktyń-
ski na Tyńcu wzniesiony jest

w historyi znane jako kolebka nauki i sztuki. W klasztorze sandeckim były godziny zaśpiewania wieczornych pieśni za czasów św. Kunegundy małżonki Bolesława Wstydliwego. Jan Opaliński obierany także Jan Łodzia biskup poznański zmarły 1346 lubiący muzykę i wesołość wiele także zebrał jako też i sam utworzył pieśni pobożnych. Stąd pieśni polskich i muzyka wykształconych przez wieki w ludzie pomniejszego wieki zatraciły.

Po Janie Łodzia biskupie poznańskim był Dr. Jan Wisławski nieodstępny towarzysz króla Władysława Łokietka napisał kilka pieśni zamieszczonych w psałterzu Królowej Małgorzaty. —

Według kroniki W. Kadłubka

pierwsze też próby muzyki dra-
matyzowanej religijnej ukazują się
z końcem XII wieku, przedstawio-
no wtedy po klasztorach i na dwo-
rach wielkich panów dyalogi
treści religijnej przeplatanej
śpiewami i muzyką instrumen-
talną. W owych także czasach
pielgrzymi z wędrówek wszech-
stronnie ziemi świętej, krzyżowcy z bojów
wracający, mieli pieśni o cudach
świętych i o bojach jakie widzieli
mięszając do tego romantyczne anegdoty.
Zbierały się gromady pielgrzymów
zwanych także pątnikami po
miastach i śpiewali przygrywając
zarówno na lirze albo też kobzie;
do śpiewania przygrywali innym,
ku udawaniu osób i rozmowy

tworząc coś podobnego do sztuki
teatralnej. Tym sposobem wido-
wiska złożone z dyalogów, pie-
śni i tańców [illegible] coraz liczniej za
panowania Kazimierza Wielkiego
i późniejszych rozpowszechniły się zna-
cznie. Ustawa synodu z r. 1420 za-
kazuje duchownym urządzania
maskarad i widowisk publicznych
wszelakich przedstawiających do
pośmiewiska [illegible] około
1500 r. Dominikanie w Krakowie
jak też akademicy wyprawiali
dyalogi.

• W wieku XVI [illegible] wiele
[illegible] dialogów z
• pieśniami przeplatanych
tworzą i drużyny krążące zwane
Komedyantami i Rybałtami

prozą rozprawy i teorye o sztuce muzycznej, kompozycye pieśni instrumentalne i inne sztuki, poznawszy się lepiej z jego zasługami twórczemi Dudarz i bardzo rozpatrzone stanowisko rozwinęła się i przeistoczona coraz bardziej dziedzina muzyki, tak że za czasów Zygmunta III ukazuje się już w najwyższym stopniu doskonałości.

II

Herman Fink i Henryk Fink

żyli obydwaj w końcu XV wieku i na początku XVI wieku.

Henryk Fink przedstawiciel polskiego......

Henryk Fink synowiec poprzedniego

III

Przekład naszego psałterza z XVI wieku. Po Finkach Jakób Lubelczyk tłumaczem Psałterza Dawidowego 1558 r. drukowanego w Krakowie. Jednocześnie Walenty Brzozowski. Andrzej Trzecieski zmarły 1584 r. Maciej Czerwonka albo Mathias Erythraeus regent braci czeskich redagował tekst i wyzyskał niektóre kancjonały będąc jednym z współpracowników P. Artomiusa do pierwszego kancjonału wydanego w Toruniu r. 1578. (dalszy ciąg Nr. 21.)

Współpracownikiem tego Kancjonału był i Kasper Jasnor, Tomasz Chodowski concionator in Brzezany apud Palatinatum

brosiae Amorum compositionum.
Najlepszym był Adam Freytag
prof. gimnazjum w Toruniu mi=
muzyki i autor wielu ongiś ważnej
kompozycyi. — Jan Sebastyan
Piotr Certonius.
Z naszych muzyków teorety=
ków XVI wieku był Aleksander Monetari
autor dzieła Epithoma utriusque
musicae practicae. u Inglera
w Krakowie 1512. Marcin
Kromer „De Concentibus"
i „Musica figurata"
Sebastyan z Felsztyna „Opusculum
De Gregoriana w Lignicy
nauczyciel muzyki i śpiewu ko=
ścielnego w mieście Krakowie.
Wydał: De accentuum ... i — o
„De musicae laudibus"

Jan Spangenberg wydał Cantio-
nes 1546 i kancjonał chorałów...
Jan Brandt. „Wędzyki-
Książka niemieckiego Allegamba był
on autorem wielu pieśni łacin-
skich i polskich z których które
stały się popularnemi w całej
Polsce. Także Allegamba w swej
Bibliotheca scriptorum podaje
jego dzieło „Poemata latina et
polonica scripsit quibus nu-
meros adjecit musicos et in
Polonia hodieque cantantur.
W [illegible] dykcjonarzem zwyczaja-
liczna Brandta do mniej znanych
kompozytorów XVI wieku.
Dalej Zieleńskiemu i Poligo-
niusowi cytowani przez Sowińskiego-
skiego. Castiani, Bartolo-

niej Regestr — Jakubkowski
słynął jako doskonały organista
w Krakowie. Wzmianka o nim
w aktach m. Krakowa z r. 1571.
nagrobek u OO Dominikanów.
Wspomniani są jako organiści
Paweł i Jakób za czasów Zy-
gmunta Augusta — Sławniej-
szym od nich był [illegible]
organista króla Zygmunta III
Z tychże czasów jako wybitni
organiści wspomniani są Stefan
Baumann, Jana i Jan
Krasowski — Krzysztof
Kecker — W r. 1840 (tak!) utworzono,
wiano przez Katedrę Krakowską
przy kaplicy Zygmuntowskiej
kollegium rorantystów a pierwszym
zarządzającym był ks. Mikołaj

w Poznaniu (Dalszy szereg wykładów)
N. 22.—

W muzyce świeckiej ukazało się w owym czasie wiele muzyków śpiewaków i kompozytorów. Sam Wietkowski przyjaźnił się z księciem — Zygmunt August lubił go bardzo — Szamotulski pisał dla niego kantaty. W tym czasie posiadali sławę jako śpiewacy Obrowski, Łoszczyński, Adeo i Nadolski śpiewacy nadwornej kapeli dyrygowanej przez Caprillio Gazellego. Z instrumentalnych muzyków słynęli w XVI wieku Hieronim, lutnista nadworny Zygmunta I, Melchior flecista. Adam Wałka i Smolik, wyrazowy

tego [illegible] Bekwarka lutnista
„różni historycy i prócz wspomina-
jąc o nim przedstawiają go
jako typ narodowy." (tylko tyle).
Z kontrapunktystów tyczy się Waj-
[illegible] za Stefana Batorego
i Daniel, lutniści kos-
[illegible] zaś Wojciech
Długoraj. Dalszy przebieg
muzyki XVI wieku naświet-
[illegible] Szamotulskiego
[illegible] Szamotulskiego
Klabona, Gomułki i Dio-
medesa Catona o których
obszerniej będzie mowa.
(Tu [illegible] krótkie biografie
tych i [illegible]).

182.

Muzycy polscy z XVII wieku.

Szymon Starowolski (wydana drukiem) Paweł Syfert albo Syfert muzyk z gdańszczan pocz-kiem 16 wieku najzdolniejszy kompozy-tor, uczył się muzyki w Amster-damie. Dawniej przedniej nadw. kapeli Zyg-munta III przedstawiał się jako tako nadwornego organisty i kompozytora, który tam nazwę literat. 1620 roku organista w Panny Maryi w gdańskim. Przez wiele lat kompozytor, ojc. Marco Scacchi z Rzymu był dyr. kapeli nadw. Zygm. III. Adam Jarzębski.

N: 24. Jan Gorczycki, Szy-mon Berent, Zygmunt Lauxmin, Wojciech Tylkowski, Piotr Elert, Jacek Förster

Foerster, Jan Borromeusz
Po. Grzegorza Gorczyński
Dalej następuje nieznanego
[illegible] [illegible] kilka,
dalszego [illegible]
[illegible], i inni
[illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible].
[illegible] Polskiej XVIII wieku
(Portrety nieznanego [illegible])
z drugiej połowy XVIII wieku
[illegible] [illegible] Feliks
Sandomierski [illegible]
[illegible] w Wilnie 1761 [illegible]
[illegible] na gra-
nicy [illegible] Anglii i
Francji, — Jan Kleczyński
wspomina o Feliksie [illegible]
i [illegible] [illegible]

w Wiedniu. Jan Wański
urodz. w Wielkopolsce 1762 r. skrzy-
pek i kompozytor ojciec Karola
i Ignacego Wańskiego wiolon-
czelisty i skrzypka (Polanowski)
Dalej wymienia Fryderyka Dmu-
chowskiego (Krótkie biografie
Nr 25.
Dalej wymienia Józefa Gołębiowskiego
ojca literata, Jakóba Gołąbka
kompoz. muz. rel. i prof. śpiewu
w szkole muz. w Krakowie —
dyrektorowie kapeli rorantystów
Czechajlewicz, Szkalski, Zie-
lonkiewicz, Bittner i Podgórski
aż nim wreszcie r. 1791 objął ks. pro-
wadzy Franciszek Krater
prof. a następnie przewodnik
szkoły muzycznej założonej

prosił do Sierakowskiego —
Sierakowski miał do zarzucenia komu
przez ten wspomniany w listach
nauczycielskich do 6 [illegible]iego
o którym ten pisze: „Jam
Tam w Neapolu 1796 mieszkają-
go Sierakowskiego nazywano
zawiadowcą tego miasta
przebierał on tam zmysłowi [illegible]
[illegible] przez lat kilka i odjechał
z tobie wyglądał dobrze [illegible]
Dowiedziałem się z zamieszkaniem
i gościnnością jego. Sierakowski
pisał wprost którym [illegible] jego
uwięzionego przewodzenie,
ten przedłużona zmiana
przybywała go [illegible] ciasna
nie się mimo."
Mroczkowski ustanowił [illegible]

186.
W roku 1808 zbiór śpiewników
relig. polskich śpiewanych przez
ludność ~~polską~~ z nad brzegów
morza Bałtyckiego. —
Johann Oloff — dalej wspomin.
o Teodorze Hoffmanie
urodz. w Królewcu 1776. i Bogu-
sławskim. wydawca śpiewnika
opery polskiej (krótko istniejącej
Konopczyna [illegible] zagranicznego
w Polsce urzędach) Kompo-
zytor polskiego Grzegorza Gorczyc-
ki — dalej Jan Dawid
Holland dyrektor nadwor-
nej muzyki księcia Radziwiłła
w Nieświeżu pierwszej partii
muzyki przy nim [illegible] Holland.
On napisał muzykę do opery
Radziwiłła „Agatka" tz.

Dzieło Traktat akademicki
o sztuce muzycznej wydany
we Wrocławiu 1806. —

Maciej Kamieński

Kajetani (Gaetano)
N.o 26. Jan Stefani
Antoni Weynert

Józef Kozłowski urodz. w
Warszawie 1757 r. wyćwiczony
w orkiestrze Śt. Jana w Warszawie
potem dyrektor muzyki wojew.
nory księcia Andrzeja
Ogińskiego i nauczyciel
słynnego Michała — następnie
w Rosyi — aż do 1821 r. 1822
powrócił do Polski — od 1824 zaś
na usługach w Petersburgu
gdzie umarł 1831 roku

Książę Michał Ogiński

188. Książę Antoni Radziwiłł. +
(B. i Ł. Dz. zapowiada się
to tylko część obszerniejszej pracy
od lat kilku układanej któ-
ra z czasem wyjdzie na
[illegible].). [illegible]. —
Gaz. mon. N° 19 z 9 lutego 1866.
Pani Sakowiczka zaśpiewała
na wieczorze u ks. Walewskiego
w Paryżu.
Gaz. mon. N° 20 z 16 lutego 1866.
Teodor Einert urodz. w
[illegible] 1828 gdzie ojciec
jego był organistą przy kościele
ewangielickim i członkiem
orkiestry Teatru miejsk. wcześnie
[illegible] która się okazała
z uzdolnienia jego muzyki.
Zmarł 9 lutego 1866.

F. Starck z umieszczona wy-
kład „Muzyka kościelna i jej
rozwinięcie”.

Gazeta muzyczna i teatr. № 24, 16 marca 1866.
W ostatnim tygodniu dał kon-
cert Jan Kleczyński pia-
nista rodem z Warszawy
w której rozpoczął i można
powiedzieć ukończył naukę
gry na fortepianie pod okiem
Ign. Krzyżanowskiego — (wrócił
do rodzinnego miasta po 6 letn.
pobycie w Paryżu gdzie oddał się
nauce kompozycji) —
Nie zdumiewa on
ale porusza do serca
zaczarowania — Gra ładnie
Chopina.

190.

Muzyka kościelna w pa-
rafiach, wydawnictwo
poświęcone [illegible]. Znaw-
com sp. Organistom
Kościelnym i Miłośnikom
muzyki liturgicznej —
Wydawca Ks. Leonard Solecki
Rok I. 1881. Lwów.

nic

Rok II 1882. nic —
Rok III 1883.
N.° 1 z 15 stycznia 1883.
Z posiedzeń c. k. [illegible]
Lwowie Tow. im. Cecylii
Dwutygodnik [illegible]
[illegible]
[illegible]
Zgromadzeniu Galicyjskiego
Tow. Św. Cecylii

założonego celem wykonywania
muzyki kościelnej. Są przy
nowo otworzonej [illegible]
około 60 uczniami kierunkiem pa-
na Kraszewski

W Poznaniu założonem
zostało Towarzystwo Św.
Wojciecha dla podniesienia
muzyki kościelnej. Ks. Surzyński
dyrektor chóru kated. Poznań
jest drogą. Tamże i innej [illegible]
[illegible] dla dzieła [illegible]
[illegible] Towarzystwa [illegible]
[illegible] swą szkołę na
[illegible]
z 15 maja 1880 na konserwatory
Towarzystwo [illegible]
[illegible] 2 lata
[illegible] się [illegible]

192.
Przewodniczącym jest Romuald Makarewicz dyrygentem chóru Stanisław Latwiński.
Wyszło: Parę słówek o muzyce kościelnej, mianowicie o chorale, śpiewie figuralnym i muzyce instrumentalnej z dodatkiem niektórych przepisów liturgicznych dotyczących muzyki kościelnej. (str. 42.) napisał X Leonard Solecki. Cena 25 ct.
muz. k. kościel. 85 z 15 maja 1883.
„Lwowski chór muzyki" zmienił swą nazwę na „Lwowskie Towarzystwo śpiewackie Lutnia". Towarzystwo liczy już przeszło 200 członków wspierających a 100 czynnych.

Muzyka Kościelna 1884 Poznań
pod red. Ks. Surzyńskiego
W dodatku wydała: „Szkołę
muzyki t. j. śpiewu i gry na
klawiaturowym instrumencie
od. części I (początkowa) W do-
datku układ i nakład redakcji
Muzyki Kościelnej. Lwów 1883.
(wydał ją Ks. Leonard Solecki).
Nr 3 z 15 Marca 1884.
Wydała „Mszę i T. Deum na 4 męskie
głosy z tow. organów" przez Fr.
Langbeg organistę w Środzie"
Ks. dr. Witt w Musica sacra powiada „
Da s nigdzie jest mniej krytyki.
Czyjani się w krótkie: Ostatnia
in melodiam hovelati Pio-
nono" mażna 4 głosy męskie,
nawet bez organów skomponowana.

wana w r. 1580 przez Ks. Tomasza
Szadka wikaryusza przy kate-
drze krakowskiej a odkryta we
styczniu br. w archiwum wa-
welskiem i przełożona na nowe
nuty przez [illegible] muz. kośc.

Muzyka kośc. r. 1885

Dalsze [illegible]:
Dies est laetitiae z r. 1558 na 4 głosy
przez B. Szamotulskiego
Omni die dic Mariae przez
Ks. Gorczyckiego † 1734. 30/4. i
tegoż „Ave mundi spes Maria"
Muzyka kościelna Moniuszki
ukazała niedawno jako nie
kościelna gdyż to z powodu
polskiego (a nie łacińskiego
tekstu) jak też z powodu
[illegible] stylu.

Muzyka Kośc. N: 10 z października 1885.
W październiku do Krakowa ks. Surzyński,
który zwiedzał w archiwum wiele,
nabytkiem [illegible] w
Czartoryskich między innemi
i rorantystów:
25 ciekawe wyjątki z [illegible] mo-
tetów Mikołaja Zieleńskiego
odznaczają się wdzięczną harmo-
nią i charakter głęboko religijnym
i [illegible] melodyjnością.
Śpiew wielkotygodniowy ks.
Gorczyckiego „Sepulto Domino"
wykonany przez kapelę ks. Józefina
del Campo — Zawiera nadto
Marcina Lwowczyka, Kremera
Pękiela, Paszkiewicza
Gorczyckiego i Zieleniewskiego.

Niedawno ogłosił tenże ks. Polkowski ocalonego Jana z Łodzi z XIV wieku ~~Łodzi wspaniałe „Stabat mater"~~ i z polskich zbiorów kościelnych piękną pieśń o S. Jacku przez Franciszka Lilinsa [w Krakowie] z r. 1645.

Nadmieniam w końcu o ciekawym manuskrypcie biblioteki XX Często-chowskich zawierającym kompozycje kilku wielkich mistrzów zagranicz-nych z 16 wieku – Zbiory te łącznie z bogatemi zbiorami wawelskiemi świadczą wymow-nie o wielkiej doskonałości ówczesnych chórów krakowskich.

Nb. Do tego aktu promocji dodaję wiele pieśniami i wraz z 5 komp. ks. Szymańskiego zamieszczony jest pieśń „Omni die dic Mariae" hymn S. Kazimierza, według manuskr. wawelskiego z końca 17 wieku harmonia ks. Grzegorza Gorczyckiego, † 1734.

St. Róż...

Ciąg dalszy w [illegible]
4 VI str. 1.